

CATALUNYA

ORÇAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIO NACIONAL DEL TREBALL

ANY I

Barcelona, dilluns, 20 de setembre del 1937

NUMERO 181

EDITORIAL

Serenitat, molta serenitat

A llarg del temps, hom ha pogut comprovar que la C. N. T. és irreductible i invencible, i hom ha comprovat, a més, que amb la C. N. T. es pot tractar de tot i arribar amb ella a tots els acords. El que no es pot fer amb la C. N. T. és oblidar que és un estament fortament arrelat a l'ànima del proletariat d'Ibèria, que té una personalitat i una història, i encara menys no es pot oblidar que la C. N. T. s'ha sotmès, ella mateixa, a un procés de transformació espiritual que hom ha de tenir en compte, que cal deixar que faci el seu camí, perquè les precipitacions poden malmetre la bondat de tots els propòsits dels qui guien el proletariat.

El procés de transformació espiritual que s'opera als rengles de la nostra Organització és ben palès. La C. N. T. —i no solament aquesta, sinó també la F. A. I.—col·labora avui més obertament al costat del Govern de la República i del Consell de la Generalitat, que no pas quan ella tenia els seus representants dintre els Governos. És

evident que cap dels dos estaments revolucionaris no renuncia a cap dels seus postulats; els posposa davant els imperatius de la guerra, i només als interessos de la guerra, pel que ella representa en la defensa de les llibertats públiques, respon aquest procés de transformació a un medi ambient que no és el més respirable per a estaments revolucionaris com són la C. N. T. i la F. A. I.

D'aquella C. N. T. que sempre estava en oberta i franca oposició a tots els Governos, només en resten el record i l'esperança que, en acabar la guerra, serà l'instrument representatiu d'aquell esperit indomable i d'oposició a l'Estat i a totes les manifestacions del capitalisme. Ara col·labora sincerament, cada dia amb més desinterès i eficàcia, i si algú es proposa desconfiar aquesta rectitud d'intencions, només d'aquest algú serà la responsabilitat de possibles desbordaments.

Avui, més que mai, la C. N. T. i la F. A. I. mereixen ésser tractades amb tota consideració i, sobretot, en

un pla d'igualtat.

La C. N. T. té declarada la seva conformitat amb el desarmament de la reraguarda, però amb el desarmament total, de tots els sectors, perquè no seria just que hom en desarmés uns i els altres restessin armats fins a les dents.

El primer deure dels governants, avui més que mai, és d'evitar prejudicis i recels entre els ciutadans i entre els sectors antifeixistes.

La violència hom ha de guardar-la per als enemics de la causa comuna, per als feixistes emboscats pertot.

Volem repetir que la C.N.T. està ben disposada a tractar-ho tot, a arribar a un acord en tot, i el que els amics d'enfront, tots els amics d'enfront, no haurien de perdre de vista, és que mentre la guerra ens flagella a tots, mentre Espanya sofreixi aquesta terrible tragèdia, no es pot pensar a governar sense la C. N. T.

I molt menys contra la C. N. T. i la F. A. I.

¿ES QUE EL JOC DELS JAPONESOS VA ENCAMINAT A TOPAR AMB LA U. R. S. S.?

Tòquio, 20. — De l'Agència Domei. Les tropes japoneses que han derrotat els xinesos al sud de Pekin, sobre la línia fèrria d'aquesta capital a Hankou, continuen avançant seguint l'estamentat ferroviari.

Doa coscos d'exèrcit japonesos avancen també seguint el ferrocarril de Kalgan a Sui-Yuan, en la província de Xahar, i es dirigeixen directament vers la frontera amb la Mongòlia Interior.

Els observadors japonesos preveuen que dintre d'uns dies, quan les tropes japoneses guanyin el territori de Mongòlia, existirà constantment el perill de greus complicacions pels probables incidents amb les forces soviètiques. Als cercles informatius estrangers de Tòquio s'arriba a creure que el Japó cerca un nou incident amb la Unió Soviètica. — Cosmos.

Hom creu que el grandió incendi de la Rotonda de Viena, fou efecte d'un sabotatge

Viena, 20. — L'incendi del famós edifici de la Rotonda de Viena segueix concentrant l'atenció de la Premsa, que adverteix que l'edifici és en les explicacions oficials sobre les causes de l'imponent sinistre. Causa sorpresa, sobretot, la rapidesa amb què l'incendi prengué en tot el grandió i magnífic edifici, la qual cosa donà peu a què molta creuen que el foc s'avivà al mateix temps per diverses ales de l'edifici. Això fa que guany terreny la idea que el sinistre ha estat provocat intencionadament. Els comentaris es perden en conjectures respecte dels mètodes que perseguí el suposat autor de l'incendi. Això era de tan colossals proporcions que les flames es veien perfectament des de les planícies de la Baixa Àustria, i a més de 40 milles es veia la resplandor al firmament.

Ningú no s'explica com el foc pogué apoderar-se del gran edifici en el curt interval de comptats minuts. — Cosmos.

Activitat en les propagandes polítiques a França

París, 20. — La jornada política d'ahir fou d'enorme activitat. N'hi haurà prou amb dir que als nombrosos actes polítics que es celebraren a tot el país ferren ts de la paraula onze ministres de l'actual Govern i tres sots-secretaris. Cal consignar, que ahir era el darrer diumenge de propaganda per a les imminents eleccions cantonals. — Cosmos.

El ministre de l'Economia del Reich a Roma

Roma, 20. — Aquest matí, procedent de Florència, ha arribat a Roma, en automòbil, el ministre d'Economia del Reich, doctor Schacht.

La nostra guerra és una lluita entre la classe treballadora i la forma més aguda del capitalisme. No ho podem oblidar

L'ENTERRAMENT DE MASARYK

Per tal de representar Espanya en la general expressió de condol, es troba a Praga el ministre d'Estat, Giral

Praga, 20. — Anit passada arribà a aquesta capital el ministre d'Estat

de la República Espanyola, Giral, per tal de representar el seu país en la cerimònia de l'enterrament de l'Alliberador Masaryk, que se celebra avui, dilluns. Els periòdics remarquen que es funerals de Masaryk tinran especial caràcter militar. — Cosmos.

DETALLS DEL FUNEBRE SEGUICI

Praga, 20. — En les últimes disposicions per a l'enterrament del President Masaryk es concreta que immediatament després del cadàver, que anirà sobre un carro d'artilleria, aniran els familiars del mort; el President de la República, doctor Beneš; el president del Consell, Milan Hodza, al cap de tot el Govern; els presidents i els membres de la Cambra i el Senat, etc. Seguiran les nombroses representacions estrangeres, militars i civils, amb especial representació de França, Romania i Iugoslàvia, que transitaran representacions dels tres Governos, les tres Cambres i els tres Exèrcits, per a testimoniar una vegada més llur solidaritat amb el dol del Poble txecoslovac.

Arribada la comitiva davant l'estació ferroviària de Wilson, les tropes desfilaran davant el cadàver, el qual serà embarcat en un tren especial, per al seu trasllat al castell de Lany al cementiri particular del qual rebra sepultura el cadàver de Masaryk, al costat del de la seva esposa Carola. — Cosmos.

ORDRE DE PRESENTACIO A LA COMANDANCIA MILITAR DE BARCELONA

S'ordena la ràpida presentació a aquesta Comandància Militar, Secció d'Assumptes Generals, del tinent coronel d'Infanteria Carles Capdevila i Esteras, del capità d'Oficinas Militars Pere Ferrer i Bolanes i del tinent d'Artilleria Francesc Santiago i Rodríguez.

LA VIGILANCIA MARITIMA DELS ANGLESES ES FA EXTENSIVA AL CANTABRIC

Londres, 20. — La Premsa informa que Anglaterra no abandonarà per complet el Cantàbric, sinó que deixarà en aquest mar el cuirassat "Resolution" i dos vixells més petits, als quals es confiarà la missió de vetllar per la seguretat dels vaixells mercants britànics. — Cosmos.

A Montauban han estat detinguts dos individus suspectes d'haver intervingut en els atemptats de París

Montauban (França), 20. — La policia informa que ha detingut dos anarquistes dels quals es creu que es troben implicats en els atemptats terroristes de París. Un dels detinguts és de nacionalitat iugoslava i estigué detingut al seu país per haver aprovat en públic l'assassinat

L'ESPERIT IMPERIALISTA D'ITALIA Stefani, la informadora oficial del Govern de Roma, diu que no cal dramatitzar la incrementació de les guarnicions militars de Líbia

Roma, 20. — Els corresponents italians a Londres, transmeten informacions sobre la sensacional emoció que ha produït en aquell capital l'ar-

ribada a Líbia dels grans contingents de tropes trameses per Itàlia.

L'agència oficial italiana Stefani publica una informació, en la qual declara que "cal sortir al pas de les informacions alarmistes de la Premsa britànica, perquè no tenen raó d'ésser, per tal com les forces trameses a Líbia havien estat destinades a les seves noves guarnicions amb gran anterioritat a l'actual tensió al Mediterrani, i llur concentració en aquesta colònia només significa l'aplicació normal a un pla establert i aprovat fa molt de temps".

La informació de la Stefani assegura que els contingents de tropes italianes que han arribat a Líbia, no són metropolitanos, sinó destinats a les colònies. Acaba dient que "no hi ha cap motiu per a dramatitzar les coses". — Cosmos.

COMENTARIS DELS DIARIS ANGLESES

Londres, 20. — Els periòdics d'ahir diumenge publicaren amb grans titulars la notícia que Itàlia havia reforçat considerablement les seves guarnicions de Líbia, i havia trames a aquest territori, durant els últims dies, grans contingents de tropes proveïdes d'abundant i modern material. Els periòdics paraven de relleu que no podia tractar-se de forces ja destinades d'Antuvi a Tripolitania, per tal com es tractava de contingents de forces metropolitanas, de gran capacitat es-

ble en diverses províncies d'Itàlia.

Consideraven els periòdics que era altament significativa l'actitud de Mussolini disposant aquestes trameses de forces a Tripolitania, en moment en que la tensió del Mediterrani e troba en el seu punt agut per la imminent entrada en vigor de l'acord de Nyon, per a reprimir la pirateria. — Cosmos.

Els nostres mitjans i les nostres forces són inesgotables

Moscou, 20. — Els diaris publiquen unes declaracions de l'escriptor Alexis Tolstot amb motiu del torpedinament dels vaixells soviètics "Timiriaev" i "Blagovest".

Entre altres coses ha dit: "Respondrem de tal forma que Mussolini haurà de recomèixer massa tard els seus errors. Els nostres mitjans i les nostres forces són inesgotables... El feixisme ens obliga a construir una gran flota soviètica de línia, i aquesta serà construïda fins que arribi a ésser la més potent del Món. L'alegria més gran d'un home és saber-se fort; que tots els seus músculs estiguin en moviment i que totes les seves energies espirituals tendixin vers una realitat continuament renovada. * * * Lluita ens crida ara, millor".

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA

Generalitat

A LA GENERALITAT HI HA UNA TRANQUIL·LITAT ABSOLUTA

En aquests moments no poden fer-se comentaris ni recollir cap rumor ni cap notícia. No són nosaltres els qui hem de parlar sinó les notícies oficials.

Al Palau de la Generalitat no passen res hi ha una tranquil·litat absoluta. Els periodistes poden fer la insinuació obesa de penetrar a la secretaria de la Presidència.

El President ha passat el matí a la Residència, on ha rebut algunes visites. Aquestes són les poques estereotipades del secretari particular del President.

No li fem cap retret, perquè no és responsable de la manca de notícies. És que no passa res al Món?

Naturalment que passen coses. Però que en treurem d'anar a esbrinar el que passa amb una llanterna a la mà, si atí el missió del periodista és la més transcendental i la més útil del Món? Els qui veritablement tenen temperament de periodista durant d'una notícia interessant que han pogut obtenir, valent-se d'habilitats, s'engresquen i s'entusiasmen com si haguessin fet un gran descobriment. La notícia els furga per dins i no estan satisfets fins que la veuen estampada damunt les planes del diari.

Ara el periodista viu més tranquil i no se'n torbada la seva pau perquè té ulls i no hi veu, i té oïdes i no hi sent. Atí de el ciutadà més pacífic del Món i el més inofensiu, no fem que cometi cap indiscreció ni que digui coses que no pugui dir-se. Vis tranquil i content perquè sap que, amb la prosa inflada i eloqüent de les notes oficials, és possible satisfer la curiositat dels lectors.

El periodista es cretaria un descens. Aquest descens ha arribat. Ara podem dormir tranquils perquè tenim la seguretat que no deturarem de publicar cap notícia interessant.

J. VERAX

EL DELEGAT D'EUSCADI VISITA EL PRESIDENT COMPANYYS

Aquest migdia, el President Companyys ha estat al seu despatx oficial, on ha rebut la visita del delegat d'Euscadi, J. Arretontene, acompanyat del secretari particular del President Aguirre.

El secretari de la Presidència, J. Piquet, aquest matí s'ha acomiadat dels periodistes que fan informació en aquell centre oficial, per marxar cap al front.

L'ALCALDE DE LA CIUTAT VISITA EL PRESIDENT

L'alcalde de Barcelona, Hilari Salvador, i el secretari de l'Ajuntament, Pi i Sunyer, han estat aquest matí a la Generalitat, per tal de fer conèixer al President Companyys els acords que ha pres la Comissió Permanent, sobre diversos assumptes d'interès.

LA LEGALITZACIÓ DE LES EMPRESSES EN REGIM DE COLLECTIVITZACIÓ

El Departament d'Economia ha publicat una ordre que concedeix un termini, improrrogable, fins el 15 del pròxim mes d'octubre perquè les empreses industrials i comercials en règim de collectivització o de control obrer, legalitzin llur funcionament.

El Departament de Cultura de la Generalitat recorda als ciutadans als quals pugui interessar la convocatòria per a la provisió interina de quatre-centes setanta places de mestre d'Ensenyament Primari, anunciades al "Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya", del dia 17 de l'actual, que el termini d'admissió d'instàncies i altres documents complementaris, acabarà el dia 27, inclusivament, d'aquest mes.

Els qui vulguin ampliar la informació d'aquesta convocatòria, han de passar pel Negociat d'Ensenyament del Departament de Cultura de la Generalitat, Passeig de Pi i Margall, 107.

NOTÍCIES I AVISOS

INSTITUT OBRER

El Sindicat de la Indústria de l'Edificació, Fusta i Decoració notifica als seus alumnes que han llurat instància per a l'Institut, que passen a recollir el volant que hauran de presentar al carrer, a les cinc de la tarda, al carrer de Campmany, domicili de l'esmentat Institut.

INSTITUT OBRER DE SEGON ENSENYAMENT DE BARCELONA

Els exercicis de selecció per a l'ingrés a l'Institut Obrer començaran demà, dimarts, dia 21, a dos quarts de sis de la tarda, al local del Grup Escolar de Sarrià (final del carrer Campmany).

En aquest dia i hora acudirán els aspirants no exclosos el número del resguard dels quals estigui comprès dintre els 500 primers; els altres acudirán el dia següent, a la mateixa hora i al mateix local. Tots hauran de portar el resguard corresponent.

Els aspirants l'edat dels quals estigui compresa en les lleves mobilitzades, quedaran exclosos si no acrediten documentalment, abans d'efectuar l'últim exercici, no estar mobilitzats pel Ministeri de Defensa Nacional.

SECRETARIAT DE RELACIONS DE REFUGIATS CONFEDERATS DEL NORD A CATALUNYA — SECCIÓ D'INFORMACIÓ

Patrocini Concha pregunta per Pilar Concha, la qual es trobava a La Garriga.

Manuel Chlapus es troba a Gijón i el seu germà Ignasi a València (Comitè Peninsular de Joventuts Llibertàries).

Josep Diaz, de Santander, desitja saber de la seva companya, Sara Fernández Tazon, la qual sortí de Santander el 9 de juliol en el vaixell "Marvia".

Petra Bada, serbia, estava en una casa de la Rambla de Catalunya, 73, Pelayo, 56, segon, primera, Barcelona. Bonifàcia Bascones González pregunta pel seu marit Francesc Martínez Collina, del batalló 139, segon companyia, sargent.

América Carballo Gineranes pregunta per Benet Carballo Quiroga, del batalló Durruñi, tercer, brigada 163, primera companyia. Leonor Campelo desitja saber d'Ensebt Campelo.

Maria Carrascal Aguado desitja saber notícies de Domènec Carrascal, Cels Fernández Alvarez, Julia Carrascal, Josep Ayarza, Claudi Zorrilla, Arseni Zorrilla, Gándid Llamas i Perc Lamberica.

Maria Crespo Arranz pregunta per Andreu Crespo Arranz, del Batalló Auxiliars, primera companyia.

Fèlix Astorga Billaola ha de presentar-se immediatament a Breda (Girona), Refugi de la Caserna, on l'esperen els seus familiars.

Joana Astrolaga Billaola, prega als seus cosins i oncle, Pere Ordorica Iruata, Ricard, Anton i Cebria, que se dirigeixin a Breda (Girona), Refugi de la Caserna.

Juan Aldaco, pregunta pel seu fill Joan Aldaco, d'Artilleria Pesada número 8, sisena bateria (sargent), ferit a Egueta. Dirigir-se a l'Hotel Platja, S'Agaró (Girona).

Vicenç Aguirre Sans, pregunta per César Casuso Alonso, del Batalló 132 de Santander, tinent de metralladora, Pelayo, 56, segon, primera, Barcelona.

Agapit Díez del Valle pregunta per la seva companya Antonia Garcia Pérez i els seus dos fills.

Alfonso Varela Fernández, de Santander, desitja adquirir notícies dels seus pares Segon Varela i Aurèlia Fernández, i germanes Fidela, Lluís, Mercè, Jaume i Araceli Varela Fernández. Dirigir-se a Pelayo, 56, segon, primera, Barcelona.

PROCESSAT ABSOLT

Davant el Tribunal Popular número 2, s'ha vist la causa contra Artur Mira, acusat d'haver causat lesions a l'operària d'un taller on treballaven, en una intervenció que tingué el processat, en sortir en defensa de la seva muller, la qual es barallava amb la lesionada.

Les proves foren favorables per al processat, qui ha estat absolt pel Tribunal.

ACAPARAVA SABO

Han estat posats a disposició del Tribunal d'Urgència, Francesc Garcia Ibañez i Josep Rijos Muñoz, per tenir acaparada al seu domicili del carrer de València, una gran quantitat de sabo.

INHIBICIÓ

El Jutjat de València s'ha inhibit a favor del de Barcelona de les diligències començades allí amb motiu de la detenció de Libert Zarzoza Va-

lero, Joan Giordino Fernández, Enric Pons Aparicio, Josep M. Abril Muñoz i Manuel Aparicio Pinyol, per haver-los estat ocupats una automòbila que foren sotrets a Barcelona.

SOLUCIÓ D'UN ASSUMPT

Després d'efectuar una visita al Jutjat de Gandesa, el jutge especial Rodríguez Dranguet anà a Reus, on va resoldre l'assumpte relacionat amb el sumari per la incitació il·legal de les cases núms. 54 i 56 del carrer Saguer, que són propietat del règim antifeixista Guardiola.

La solució fou desallotjar una de les suèltes cases i formalitzar el contracte de lloguer per a la segona, per tal que els Sindicats que hi ha instal·lats no vegin interrompuda llur vida normal.

Rodríguez Dranguet s'ha mostrat molt satisfet de la cordialitat que hi hagué entre ambdues parts, la qual va permetre una ràpida solució.

Ahir al matí va tenir lloc l'enterrament de la vídua de Francesc Macià

Ahir al matí, a les vuit, sortí de la Jonquera el ferret que contenia les despulles de la vídua del primer President de Catalunya, Francesc Macià, senyora Eugènia Lamarca.

La presidència del dol la constituïa el gendre de la vídua del President Macià, doctor Peyri, Josep Fontbernat, l'alcalde de la Jonquera, Solé, i el cap de policia de l'esmentada població fronterera.

Pel trajecte, fins a Barcelona, s'adheriren diversos cotxes que procedien de la nostra ciutat.

L'enterrament del cadaver de la senyora Eugènia Lamarca, va tenir lloc ahir, diumenge, a les dotze del migdia. Fer voluntat expressa de la finada, la cerimònia funerària va ésser mancada de tota espectacularitat.

En un furgó de la Casa d'Assistència President Macià va ésser traslladada la despulsa de la finada des de la Jonquera fins al Cementiri de Montjuïc.

Seguien el cotxe mortuori, ultra les files i nets de la finada, el director general de Radiodifusió, Josep Font-

bernat; els doctors Peyri i Cortés, gendre i nebot, respectivament, de la senyora Lamarca; Joaquim Dardalló, doctor Soler i Bru i Joaquim Vilà, cap de Premes de la Generalitat.

El President de Catalunya, Lluís Companys, arriba a la plaça de la Fe a les dotze en punt, i tot seguit comença la dolorosa escena de traslladar el cadaver de la vídua de Francesc Macià a la seva darrera estada. Aquesta és la tomba núm. 175, situada al davant mateix de la del restaurador de la Generalitat Catalana.

Acabada la tenebre cerimònia de donar sepultura a les despulles de la senyora Lamarca, foren dipositades damunt la tomba moltes coroncs de flors naturals. N'hi ha havia una de la Generalitat de Catalunya, una altra de l'Ajuntament de Barcelona, una altra dels familiars de la difunta, Ajuntament de la Jonquera, guardies d'Assalt i Carabiners de la Jonquera, una altra del Cos d'Esquadres de Catalunya i moltes d'altres.

Que la terra li sigui ben lleu.

Notícies Locals

VIATGE D'INSPECCIÓ

El comissari general d'Ordre Públic es troba en viatge d'inspecció.

PORTAVA LA CREU GAMMADA

Ha estat detinguda una dona, amonada Sabina Ubar, la qual portava la creu gammada en una polsera.

UN SUICIDI I UN ACCIDENT

Al carrer de Wat, per motius que hom desconex, Pere Pastor Peiró, de 61 anys, s'engegà un tret al cap i restà mort a l'acte.

El cadaver fou traslladat, per ordre del jutge de guàrdia, al dipòsit judicial.

També fou traslladat al dipòsit el cadaver d'Artur Bou, mort al Sanatori Clínica Mental, per haver caigut d'una finestra a un pati.

NO TENIEN PERMIS

A la Plaça dels Arriens fou detingut Pasqual Catalán, al qual foren ocupades armes llargues.

Al carrer de Ripoll hom va detenir

Francisc Riva Guà, el qual portava també una pistola sense el permís corresponent.

Els obrers de la fàbrica d'armes i cicles de Saint Etienne han evacuat les factories que ocupaven de fa dies

Saint Etienne, 20.—Accesint a les reiterades instàncies del president del Consell, Chautemps, els obrers que des del passat mes d'agost ocupaven les famoses factories de la "Fabrique Nationale d'Armes et Cycles" han accedit a evacuar la mentre se celebren negociacions per a examinar les reivindicacions dels vaguistes. L'alcalde socialista de Saint Etienne, Soulier, ha marxat cap a París, per tal de prendre part en les negociacions. — Coanios.

Els nous portaavions anglesos podran transportar tres-cents cinquanta aparells

Londres, 20. — El l'argument que sosté que els vaixells de guerra poden ésser tenuts fàcilment per l'aviació fou cert, nom no compta que el Comitè Britànic de Defensa Imperial hagués despes tant de diner en els vaixells de guerra, si fins de construir vaixells de guerra i els seus armaments els construïssim malgrat tot, i després resultava que és una opinió equivocada la de la superioritat de l'aviació, aquesta equivocació encarta a la Gran Bretanya la pèrdua de l'Imperi. Per això Anglaterra aconsegueix la construcció de vaixells i avions.

Els seus nous portaavions podrien transportar 350 aparells, els antics 275, però la meta a la qual volen arribar és que la flota seria sigui de 625 aparells de guerra. Malgrat tot, la defensa antiaèria ha estat desenvolupada amb tot el detall. Els nous vaixells de guerra tenen canons antiaèria en nombre de dotze, de quatre polzades, i 26 canons automàtics de tres polzades, a més d'una metralladora pesada de molta velocitat per a destruir

els aeroplans. Aquesta arma està desenvolupada per dos casos davant, dos al darrera, dos a dall, dos a baix i dos a cada costat.

Tots els vaixells grans cataran equipats d'aquesta manera, i a més a més, els anglesos han afegit una esquadra especial antiaèria, que no té cap altra armada, que consisteix en set creuers

de velocitat de 29 nusos cada un, amb dies canons antiaèria i onze de més petits, a més de sis embarcacions d'esmeralda, amb velocitat de 18 nusos, amb cinc canons de quatre polzades i cinc de més petits antiaèria. Tots els vaixells tenen cuirassa contra les bombes dels avions.

Ajuntament

ELS ACAPTES HAN DESSER REDUITS A LA MINIMA EXPRESSIÓ

La Conselleria-Regidoria d'Assistència Social surt al pas de les interve-

nucions en alguns periodes sobre l'acord del Comitè Permanent en allò que és referent als acaptes fets a la via pública, i fa constar que el estudi acord expressa d'una manera clara que aquests han de ser reduïts a la mínima expressió.

nima expressió, d'acord amb la dignitat de la lluita que estem vivint.

DEMANA NOTÍCIES

La Secretaria particular de l'Alcaldia ha rebut una carta d'Herminia Orfila i Mercadal, carrer d'Andreu, 24, Mahó, per la qual pregunta pel seu marit, Josep Baa i Pons, reatriat "al minut" pels carrers. Si l'interessat o algú que el coneixi vol passar per aquesta Secretaria particular, li serà lliurada la carta, prèvia demost-

ració de la seva identitat.

La nostra guerra és un lluita entre la classe treballadora i la forma més aguda del capitalisme. No ho podem oblidar

Per tal de consolidar-la, ens cal crear els òrgans que la contenen i la fan carn.

Arron de la última crisi, la C. N. T. surt del Govern de la Generalitat per causes de tota mena. Però immediatament dimití el Comitè Regidori que això no era el nostre perquè col·laboràssim a tots els òrgans de regulació de la vida de Catalunya i, ensems, d'Espanya.

El Sindicat de les Indústries Alimentàries (C. N. T.)

AL CAFE

SI NO HI CABEM..., PACIENCIA!

- Es una manca d'organització inadmissible - afirmava el nostre veí agressiu en arribar nosaltres. - Em penso que més aviat es excés de passatgers - li ha dit el seu company. - Ah! - ha saltat ell. - Així abans d'emprendre un viatge haurem de mirar si els que s'han preparat abans que nosaltres, ja són prou, eh? - Evidentment. - Hi ha vegades que no t'arriba a entendre. - Doncs, em sembla que la cosa és clara. Si la quantitat de persones que volen viatjar excedeix de la capacitat de transport de les empreses carrileres, el més just és guardar torn. D'aquesta manera aniran marxant primer els que s'han despertat primer. - I si jo tinc una necessitat apressadora... què? - Esperes que t'arribi el torn; vet-ho ací. - I per què no posen més trens en servei? - Perquè no n'hi ha més. Mira. No és cap secret que els trens de foc han estat suprimits gairebé del tot per raons que ara no cal que discutim ni analitzem. - Be... - No ho vull discutir. Es un fet. - Però no ens en podem passar, d'aquest servei dels trens de foc. - Si no ens en podem passar, ens n'hem de passar. No vull discutir-ho. Doncs, suprimits aquests trens, el passatge dels elèctrics ha d'augmentar forçosament. No és que el qui vulgui anar a Mataró pugui valer-se del tren de Vic, no. És que determinats problemes, com és ara el de les substències, permeten que la gent es desplaçi a llocs distints amb resultat semblant al que hauria obtingut anant allà on destijava. - Així vols dir que l'embús prové només de la qüestió de les substències? - No, de cap manera. La qüestió de les substències ha portat enrenou als trens de la línia de Vic. Però ara estem parlant de tots els trens elèctrics en general. - És que el que està passant amb el de Vic és el que ha fet que jo et digués que era una manca d'organització inadmissible. - Manca d'organització? Què vols que facin? Què faries, tu? - Posar-hi més trens, o més vagons. - Així, si tu haguessis d'ordenar el tràfec de la ciutat, quan et trobaries amb una sortida de futbol, o de «toros», rixamplaries el carrer, oi? - No diguis bestieses. - És el mateix que m'has dit tu. Si de sobte es presenten una quantitat de viatgers superior a la capacitat de la línia, cal posar-hi més trens i més vagons. Doncs, si de sobte es presenta una quantitat de viatgers en un indret de la ciutat i el carrer no pot engolir-los immediatament, cal rixampliar els carrers. - Tu saps que la gent que surt de futbol o de «toros» anirà passant de mica en mica. - També marxarà de mica en mica la que vol sortir de Barcelona. Per torn. - Així trobes bé que es facin unes cues inacabables, eh?... - Jo no trobo res bé ni malament. Em faig càrrec de les circumstàncies. Jo voldria que tota la gent pogués marxar immediatament. Però com que això no és possible, die, per torn. - M'agradaria que et passés el que em va passar a mi ahir a l'estació del Feu del Funicular. - Al tren de Les Planes? - Sí, dues hores esperant i quatre o cinc trens que et passen atapeïts per davant del nas. - Ah, cal esperar-se fins que en passi un de més buit. - I si s'acaben?... - Com, si s'acaben? ¿Et creus que plegaran el servei deixant la gent amb bitllet a les andanes de les estacions?... - Em penso que sí. - No diguis bestieses, home! - Les bestieses les varen fer amb mi. Cansat d'esperar-me, en passar el tren que ve de Sabadell i que arriba a Barcelona cap allà a les 5, em vaig enfilar a un dels cotxes. Estava farcit de gent. No vaig poder entrar a dins. Només hi tenia el nas. Alshores es va produir el conflicte de tancar la porta. No hi havia manera humana d'introduir-me el suficient perquè les portes es tanquessin darrera meu. I no en vulgués de crits dels energètics que anaven dintre. Ningú no es fa càrrec de les necessitats dels altres. «Treu-lo daltabaix!», cridaven. «Fora! Fora!» Un escàndol. - I tu? - Jo res, aguantant metxa. Fins que la cosa va durar tant que entre uns policies i uns funcionaris del tren em van estirar a tall de sac i em van tornar a descarregar. Els vaig dir de tot. - M'hauria agradat veure'l. I de quina manera vas tornar a casa?... - A peu. - No tenies bitllet? - Sí; però en veure'm arrabassat de dintre el cotxe vaig dir a aquells botxins tot el que em vingué a la boca i vaig anar-me'n de l'estació. Em vaig orejar fins a Sarrià i allà vaig agafar un tramvia dels que van per sobre. - Trobo que no tens gaire paciència. - Ja! Tu t'hauries esperat fins que s'acabessin els trens, oi?... - Naturalment. Mentre no hi ha lloc, m'espero. Tinc molta paciència. - Doncs, jo no en tinc gens.

La conversa portava camí de durar tota la tarda. Nosaltres no n'hem escoltada més perquè ha arribat un amic amb el qual ens hem posat a parlar de qüestions de guerra.

MARI

ELS PLANS DE BADOGLIO EN ACCIO

Itàlia continua trametent a Espanya importants contingents militars

Set mil «voluntaris» han desembarcat a Melilla per a continuar, més tard, llur viatge a la Península

París, 20. - "Le Populaire" publica una informació de Gibraltar que dona compte de l'arribada a Melilla de 7.000 "voluntaris" italians, els quals foren embarcats immediatament vers la Península amb l'uniforme de la Legió Estrangera espanyola. Declara el periòdic que aquests reforços i d'altres que aviat trametrà Mussolini, tenen la missió de finir la guerra d'Espanya abans que es presentin els primers freds de l'hivern.

El mateix periòdic assabenta de l'ar-

ribada al Marroc espanyol de grans contingents de tècnica alemanya, els quals es dediquen a construir poderoses fortificacions a les fronteres amb el Marroc francès i a tota la costa. Els alemanys procedeixen febrament a la instal·lació de bateries de gran calibre i a la construcció de refugis antiaeris, dipòsits subterranis de què-viures i municions, etc. Afegeix la informació que la jaça d'Alhucemas ha estat convertida en una formidable fortalesa erigida de canons de costa i antiaeris. - Cosmos.

LES AUTORITATS NAVALS JAPONESES HAN FET SABER A LES POTENCIES QUE, DES DE DEMA, ES CONSIDERARA ZONA DE GUERRA TOTA LA REGIO DE NANQUIN

Xang-Hai, 20 (urgent). - Les autoritats navals japoneses han comunicat oficialment als membres del cos diplomàtic, que a partir de demà, dia 21 de setembre, l'exèrcit japonès considerarà zona de guerra tota la regió de Nanquin, incloent-hi la capital de la Xina nacional, per la qual cosa el Japó no podrà fer-se responsable de les conseqüències que les incidències de la guerra puguin tenir en aquella zona per als ciutadans i interessos estrangers.

La comunicació nipona ha produït en el cos diplomàtic el consegüent estupor.

Els japonesos declaren en la seva comunicació que "Nanquin és un objectiu de l'exèrcit japonès".

Els cònsols generals d'Anglaterra i Estats Units han transmès la comunicació a les respectives Ambaixades residents a Nanquin. Els cònsols generals de França i Alemanya han respost immediatament a la comunicació japonesa. En la resposta francesa s'enumeren els quantiosos interessos que França posseeix en la capital de la Xina nacional i la seva regió, i expressa l'esperança que aquesta seran salvaguardats.

Durant les darreres vint-i-quatre hores, els japonesos han intensificat la seva acció aèria contra Nanquin. Durant el dia d'ahir l'esquadra aèria japonesa bombardejà tres vegades la capital. Aquest matí, hi hagué un nou bombardeig a càrrec de quinze

avions de bombardeig i una esquadreta de caçes. L'aviació xinesa no féu acte de presència, però en canvi fou molt eficaç l'acció de les bateries antiaeríes xineses que obligaren els avions enemics a allunyar-se de llurs objectius.

El cònsol general de França ha comunicat que prop de Nanquin hi ha un vaixell de guerra francès que podrà prendre a bord els residents francesos en la capital de la Xina. - Cosmos.

ELS NIPONS DIUEN QUE ELS XINESOS HAN ENCRETAT LA GUERRA QUÍMICA

Xang-Hai, 20. - La caserna general japonesa comunica que a la regió immediata a Nanquin i durant el bombardeig efectuat sobre aquesta el matí de diumenge per l'aviació xinesa, aquesta destruï 20 aparells xinesos.

De font xinesa es desmenteix rotundament aquesta informació i es posa de relleu que mal pogueren els japonesos destruir 20 avions, puix que els xinesos no els posseïen en tal nombre en el dia d'ahir a tota la regió de Nanquin, i només entraren en acció 17 aparells. El comunicat xinès confessa que es registrà un intens bombardeig de l'aviació japonesa sobre Nanquin i tingueren lloc diversos combats aèris, dels quals resultaren abatuts dos aeroplans xinesos i quatre de japonesos, un d'aquests per les bateries anti-

aèries, i els altres tres pels caçes xinesos.

Els japonesos han publicat, per la seva banda, un comunicat oficial en el qual, després de recordar les seves anteriors denúncies relatives al suposat ús per part dels xinesos d'agents especials per a practicar la guerra química, afirmen que durant els combats artillers de diumenge, l'exèrcit xinès llançà uns obusos proveïts de gasos que donaven força basqueigs als combatents i els posaven fora de lluita, i altres obusos que eren plens de gasos lacrimògens.

De font xinesa es neguen rotundament aquestes imputacions i s'expressa el temor que els japonesos les formulin per a justificar l'ús, per la seva part, dels mitjans de lluita prohibits per diversos convenis internacionals. - Cosmos.

PER A INTENSIFICAR EL BLOQUEIG DE LES COSTES XINESES

Xang-Hai, 20. - Els japonesos han constituït una esquadra integrada per dos creuers, un vaixell porta-avions i diversos contratorpeders que tindran la missió d'assegurar la vigilància a les costes del sud de Xina, particularment a les proximitats de Canton i Hong-Kong, a fi de fer més eficaç el bloqueig. - Cosmos.

Joan March, financer de Franco, ha maniobrat sempre amb la misèria del poble espanyol

El diari "The Worker's Weekly", de Sidney, diu que Joan March, financer de la rebelió franquista, és un tipus d'home malvat sense escrúpols, que sempre ha maniobrat dins la misèria del poble espanyol. El tipus de Joan March reflecteix l'home sense idealisme i de veritable depravació, i que, degut a aquesta manca de moral, no ha dubtat a prestar el seu ajut corruptor a uns generals traidors que venen llur poble a poders estrangers. Joan March és el tipus d'home ric

espanyol, propietari d'un seus nombre de finques, castells, bancs, indústries, companyies navileres i director d'un exercit de contrabandistes. Aquests són els tipus que financen els rebels!

Durant la gran guerra, tan aviat comprava armes a Alemanya que després servien per a combatre-la, com més tard treballava contra Anglaterra.

Afegeix que el seu nom està barrejat a un gran nombre d'assumptes criminals. Que fou delinqüent i després d'un procés públic, tramès a presidi,

del qual fugí per mitjà de l'enllobament. La seva condemna encara no s'ha complert. Aquest és l'home que finança Franco. Aquest és l'home que ha submergit Espanya en un mar de sang i que ven el seu país a invasors estrangers. Els feixistes rebels s'anomenen a ells mateixos "nacionalistes" i "renovació nacional". Quan s'adonaren de llur lluita en la terra que han venut, no n'hi ha ni un que recordi la sinistra figura de Joan March. Aquest és el Programa de Franco!

AHIR, A GINEBRA L'activitat dels diplomàtics que es troben a Ginebra fou gairebé nul·la

Ginebra, 20. - Ahir, diumenge, no hi va haver cap conversació política d'importància entre els diferents delegats. Delbos marxà al camp proper a Ginebra.

Eden passà el dia donant els darrers tocs al discurs que ha de pronunciar avui, dilluns, a l'Assemblea ginebrina. - Cosmos.

"SUNDAY REFEREE" ATRIBUEIX MOLTA IMPORTANCIA A UN PARLAMENT DE DELBOS

Londres, 20. - El diari dominical "Sunday Referee" publica ahir un comentari sobre el discurs pronunciat el dissabte a la Societat de Nacions pel delegat de França i ministre d'Afers Estrangers d'aquest país, Yvon Delbos. El periòdic anglès considera que l'esmentat discurs té una importància

excepcional, car "per primera vegada ha parlat França en veu alta, per boca d'un dels seus homes representatius, i ha advertit Itàlia i Alemanya que la paciència té un límit i que França ja hi ha arribat".

El periòdic acaba dient que el discurs de Delbos "equivaleix a una seriosa advertència a Mussolini". - Cosmos.

HAN ESTAT LLIURADES A CIANO LES CLAUSULES COMPLEMENTARIES DELS ACORDS DE NYON

Roma, 20. - Stefani anuncia que els encarregats d'Afers de França i Anglaterra han visitat el comte Ciano i li han lliurat el text de les clausules complementaries de l'acord de Nyon per a la repressió de la pirateria al Mediterrani. - Cosmos.

DIVERSES PERSONALITATS ESPANYOLES FELICITEN NEGRIN PER LA SEVA SERENA INTERVENCIO DE GINEBRA

Madrid, 20. - S'ha tramès al President del Consell el següent telegrama dirigit a Ginebra:

"Seguros de interpretar el pensamiento de todos los españoles que se dedican con su esfuerzo a mantener vivas nuestras mejores tradiciones, le felicitamos calurosamente por sus magníficos discursos, que representan el sentir de todos los sectores de nuestra patria, incluso la inmensa mayoría de los que viviendo en zona facciosa ponen por encima de todas las ideologías el amor a la independencia de España. Todo nuestro pueblo unido vibra con entusiasmo ante la serena y decidida palabra de su representante en la Sociedad de Naciones.

Antoni Machado, Jacinto Benavente, Manuel Márquez, decano de la Facultad de Medicina de Madrid; Tomás Navarro Tomás, director de la Biblioteca Nacional; Victorio Macho, Pedro Carrasco, director del Observatorio Astronómico de Madrid; José M. Ots, decano de la Facultad de Derecho de Valencia; José Puñhe, rector de la Universidad de Valencia; José Bergamín, doctor J. M. Sacristán, doctor Miguel Prados, doctor González Aguilar, profesor de la Facultad de Medicina de Valencia; Salvador Vacarisses, vice-presidente del Conservatorio Nacional de Música i Corpus Barçel. - Febus.

ITALIA CONTINUA POSANT EN ACTIU NOUS SUBMARINS

Taranto, 20. - Ahir, diumenge, fou botat a l'aigua en aquestes drassanes un nou submarí de costa des-

tinat a la Marina de guerra italiana. - Cosmos

Cordell Hull diu que els Estats Units no es poden desentendre del que s'esdevé a la resta del Món

Nova York, 20. - El secretari d'Estat, Cordell Hull, ha pronunciat un discurs en el Congrés Nacional de la Pau. Hull féu la defensa de les lleis pacífiques que protegeixen el poble nord-americà contra la guerra i afirmà que els Estats Units no poden, amb tot, desentendre's en absència del que succeeix a la resta del Món perquè els seus interessos comprenen tot el planeta.

El secretari d'Estat combaté també les dictadures amb la mateixa energia amb què les combaté en el seu discurs de la nit de divendres el President de la Unió, Franklin Roosevelt, i exaltà les democràcies, de les quals digué que són les esperances pacífiques de la majoria dels pobles civilitzats. - Cosmos.

El canceller Schuschnigg afirma que Austria vol continuar essent un país independent, a desgrat d'ésser un país alemany

Viena, 20. - El canceller d'Austria doctor Schuschnigg pronuncià ahir un important discurs a l'Assemblea dels tirolenses.

Schuschnigg declarà que "Austria és un país alemany que vol, de totes maneres, continuar essent independent". Féu veure que "Austria celebraria poder continuar mantenint les millors relacions amb els alemanys del Reich a base que aquest es compromet formalment a respectar íntegrament la independència de la nació germana.

En la pròxima reunió parlà també el ministre de Relacions Exteriors, doctor Guido Schmidt, el qual, referint-se a les converses que dies enrera celebrà a Ginebra, documentà que significaven la més petita evolució en la política exterior d'Austria. Afegeix que Itàlia segueix també incloent en els seus postejats de política internacional el manteniment íntegre de la independència i plena sobirania d'Austria. - Cosmos.

El pressupost de la propaganda alemanya a Espanya en vigílies de la revolució feixista ascendia a 2.000.850 pessetes

Aquesta quantitat és solament una petita part de les despeses

El gegantí aparell que el nacional-socialisme mantenia a Espanya exigia colossals sumes de diners. Documents descoberts a Barcelona ens han posat en condicions de descobrir l'origen de part dels fons. Els financers del nacional-socialisme a Espanya i altres països eren alta funcionaris del Reich, seccions del partit nazi amb les seves diverses ramificacions i l'economia alemanya en general. Les transaccions de les seccions del partit passaven per l'Oficina de control de l'"Ausland-Organisation" (Organització per a l'estranger) a Hamburg. Els representants diplomàtics a l'exterior pagaven els girs d'acord a les ordres del Ministeri de Propaganda i Relacions.

Una ocuparem a continuació, detalladament, de les transaccions de diners als noms d'Espanya registrats en les llibres que obren en el nostre poder. Deixem que parlin les altres revistes per la mateixa organització nacional-socialista.

DINERS D'HAMBURG

En carta reservada de Burbach, del 20 de març del 1936, al que era aleshores comissari del grup territorial espanyol, Erich Schnitzler, en la qual es parla de la situació financera del nostre peninsular, es llegia entre altres coses:

"Ja deu saber que per ordre meu es va traslladar a Zachristian, regularment, una quantitat de diners..."

Li agrairia que s'informés en quina forma s'invertien els fons despesats des d'Hamburg.

Per altra part, em sembla natural que voste continuï rebent d'Hamburg els diners que necessita."

Les llibres de comptabilitat trobats revelen la quantitat exacta de les sumes. El grup territorial espanyol rebia de l'Ausland-Organisation un sumari de 9.000 pessetes per mes, o sia 103.000 pessetes l'any. L'estructura del mateix grup preveia, a més, 1.200 pessetes mensuals i 12 nacionalistes destinats un sou de 300 pessetes cada un.

L'Ausland-Organisation subvencionava també el periòdic nacional-socialista en alemany, "Deutsches Echo". En la seva carta del 20 de març del 1936, informa Bburbach respecte al següent:

"També ha de saber vostè que el "Deutsches Echo" rep una subvenció substancial, la qual és satada amb puntualitat."

De les anotacions del grup territorial es desprèn que el subvenció era de 2.000 pessetes al mes, és a dir, un total de 132.000 pessetes.

El "Front Alemany del Treball" va contribuir a més, a les despeses del grup territorial espanyol, l'any 1935, amb un epítome de 99.000 marcs, que equivalen a 180.000 pessetes. Aquest diner s'havia destinat a la construcció de la Casa Parda a Barcelona.

En carta de 22 de novembre del 1935, tramessa pel "Front Alemany del Treball" (Ausland-Organisation) al cap dels grups territorials d'Espanya i Portugal, Leubert, es diu:

"D'acord al contracte, ens declarem disposats a concedir a la Secció de l'Exterior un prestatge de 60.000 marcs per un any, sense interès. Aquest diner serà utilitzat per a finançar la Casa Alemana de Barcelona."

EL PRESSUPOST ANUAL DEL "DEUTSCHE FICHTE BUNDES"

El "Deutsche Fichte Bundes" (Unió Alemana de Fichte, pel nom del gran filòsof alemany) va destinar una part important del seu pressupost per a "treballar" a Espanya els dies abans de l'assassinament de Franco. Walter Zachristian, un dels caps del grup territorial, va escriure en carta del 25 de maig del 1935 que el pressupost anual del "Deutsche Fichte Bundes" a Espanya era de 250.000 pessetes. Zachristian comentava aquesta quantitat així per a demanar un augment

de la subvenció que rebia del seu grup.

L'AJUT DEL MINISTERI DE RELACIONS EXTERIORS

El Ministeri de Relacions Exteriors va contribuir a la construcció de la Casa Parda de Barcelona en 20.000 marcs o sigui 60.000 pessetes, segons es va resoldre en sessió especial d'aquest ministeri amb assistència d'Helermann i un representant del "Front Alemany del Treball".

El mateix Ministeri va pagar les despeses dels oradors enviats del Reich a Espanya per als actes del 30 de gener i primer de maig, que varen pujar 25.000 pessetes.

SUBVENCIONS DEL MINISTERI DE PROPAGANDA

El Ministeri de Propaganda finançava les grans subvencions als diaris, que realitzaven els caps de Premsa dels grups territorials i local. En l'esmentada carta de Burbach al comissari del Grup, Erich Schnitzler, del 20 de març del 1936, està escrit:

"També li demano que em trameti detalls sobre els pagaments que rep Reder (el cap de Premsa) i en quina forma es distribueixen a Barcelona i altres llocs els diners que venen de l'estranger."

Els diners de l'exterior, és a dir del Ministeri de Propaganda, ascendien en 1935 a la suma de 360.000 pessetes. En aquest total no hi entrava el pressupost ordinari de premsa del grup territorial, destinat al subvenció de periodistes i pagament d'articles, que arribaven, segons les anotacions de Reder, a 15.000 pessetes mensuals.

Per mediació de l'informe de l'últim dirigent territorial de Premsa, Dr. A. H. Sauter, es confirma que amb aquesta diners es pagaven les despeses del viatge de periodistes i personalitats espanyoles, que gaudien d'una bona reputació, a Alemanya, que sumaren 60.000 pessetes. El mateix any, el Ministeri de Propaganda aporta 100.000 pessetes per a crear una segona agència d'informacions periodístiques, a més a més del "Deutschen Nachrichten-Büro", cosa que resultà una gran fracàs. Una carta de Zachristian, del 22 d'octubre del 1935, diu:

"Secció de Premsa. Amb referència al Dr. Oestreich, de la Transocean."

En ocasions anteriors vaig informar que el Dr. Oestreich, de la Transocean, fou enviat a aquesta per a obrir una agència. Es un individu incapaç i s'han perdut per la seva culpa 100.000 pessetes del diner del Reich. Hauria de nomenar-se'l agregat de Premsa. El secretari de l'Estat, Funk, l'apadrina".

El secretari de l'Estat, Funk, és el suplent de Goebbels en el Ministeri de Propaganda i enssem el cap de la Premsa del Govern.

El senyor ha proclamat la creació de l'anomenada "Obra d'AJut Hivernal als Necessitats, una gran conquesta socialista. Els actes de Barcelona demostren clarament que els diners per als necessitats, almenys per als que es reünien a l'estranger, estaven destinats a cobrir els pressupostos de propaganda.

DESTINACIO DEL FONS DE L'AJUT HIVERNAL

El grup territorial espanyol feu una subscripció — l'any 1935 — sota el pretext de socórrer el pobre que sofreix els rigors de l'hivern. Amb autorització de les autoritats superiors, es destinaren aquestes sumes a la Casa Parda de Barcelona. Una carta d'Ausland-Organisation al grup territorial, datada del 22 de juny del 1936, diu:

"Repetixo que aquest edifici es construí gràcies als nostres compatriotes fretuosos a Espanya. És indisculpable. Prèviament a la concessió de l'emprèst del "Front Alemany del Treball", no va perdre ocasió el grup

territorial espanyol de pintar-nos amb els més negres colors la misèria dels alemanys a Espanya. Vostres volien aconseguir de nosaltres el 25 per 100 dels diners necessaris per a l'ajut de l'hivern.

I si, després de tot, han aportat els seus cabals en la construcció de la Casa Alemana de Barcelona, es prova que vostres, llavors, exageràveu o bé han suspès la concessió de socors als necessitats."

Aquesta crítica d'un dels funcionaris de l'Ausland-Organisation, que illumina els procediments de què el grup territorial es valia per a promoure el diner, no els deturà la malversació dels diners destinats als indigents. La mateixa "Ausland" donà el consentiment, en una carta del 28 de juny del 1936, a fi que els diners de socors fossin utilitzats per a altres fins. La quantitat remesa a Espanya per als necessitats s'elevava a 60.000 pessetes.

QUANT COSTAVEN ELS AGENTS DE LA «GESTAPO» I ELS ESPIES?

En les actes de Barcelona figuren els noms de 32 agents de policia i del Ministeri de Guerra alemany. Hom sap que aquests no eren tots els espies auxiliars. Però basen els nostres càlculs en l'esmentada quantitat. El terme mig del sou d'un agent a Espanya es suposa que és de 1.500 pessetes mensuals. Trenta-dos espies consumien,

NOTA INTERNACIONAL

CAPITOL DE CONCLUSIONS

Evidentment, vivim un moment de gran expectació internacional. Rera els acords de la Conferència de Nyon ha tingut el formidable discurs del camarada Negrin, qui ha posat en clar tot el misteri de la pirateria a la Mediterrània, formulant amb valentia les acusacions irrefutables contra les dues Potències responsables dels estralls que correix la nostra terra: Itàlia i Alemanya.

Arreu s'espera l'aplicació de les mesures preventives que regulen el lliure curs dels vaixells per la Mediterrània, com els resultats de la XVIII Assemblea de la Societat de Nacions, respecte a la greu qüestió espanyola. Tot i que les nostres esperances estiguin limitades a un dubte constant, conseqüència del típic desenvolupament de la diplomàcia capitalista, no podem per menys de desitjar veure de la manera com els Estats democràtics europeus reaccionaran davant les condicions que Espanya presenta a Gibraltar.

Ha dit el camarada Negrin que el que el Govern de la República espanyola es considera amb dret a demanar, és:

1. Que es reconegui l'agressió de què ha estat objecte Espanya per part d'Alemanya i Itàlia.
 2. Que a conseqüència d'aquest reconeixement la Societat de Nacions examini amb tota urgència la forma de posar fi a aquesta agressió.
 3. Que es torni íntegrament al Govern espanyol el seu dret a adquirir lliurement tot el material de guerra que consideri necessari.
 4. Que siguin retirats del territori espanyol els combatents no espanyols.
 5. Que les mesures a adoptar a la Mediterrània siguin fetes extensives a Espanya i que s'asseguri a aquesta la participació que legítimament li correspon.
- Per tant, i entenent que es la Síndaca Comissió a la que correspon d'examinar l'afet, pregunem a l'Assemblea que adopti la següent resolució:
- "L'Assemblea decideix la transmissió a la Síndaca Comissió, del capítol d'informe de la Secretaria General, que es refereix a la situació d'Espanya."
- Bé: acceptem les conclusions formulades pel Govern de la República espanyola a la Societat de Nacions, tal combatent el feixisme amb el millor dels Parauls.

doncs, 376.000 pessetes anuals. En aquest total no entra el sou dels informadors d'ocasió, les despeses de compra de documents i altres despeses tècniques.

LA CONTRIBUCIO DE L'ECONOMIA ALEMANYA

Els representants de les firmes alemanyes a Espanya varen contribuir generosament a la finança de la propaganda "nazi". El mitjà principal de la contribució era col·locar un funcionari nacional-socialista com a empleat d'una firma, que el relevava de tot treball, perquè pogués dedicar-se al partit. Els 50 agents enviats en els ports eren col·locats en firmes alemanyes i rebien el sou complet. El mateix passava amb els dirigents dels grups locals i els anomenats dirigents polítics.

En cadascun dels grups locals hi havia, almenys, dos funcionaris sociològics per firmes alemanyes, que rebien el sou mínim de 500 pessetes. D'aquesta manera contribuïren la navegació, la indústria i el comerç d'exportació del Reich — l'any 1935 — a la propaganda "nazi" a Espanya amb 1.000.000 pessetes.

VORA TRES MILIONS DE PESSETES A L'ANY PER A LA INFILTRACIO «NAZI»

A base de les xifres que hem trobat detallades en les actes de la Casa Parda de Barcelona, podem fer el pressupost de la propaganda alemanya a Espanya en vigílies de la revolució feixista.

	Pessetes
«Ausland-Organisation»	132.000
F. Alemany del Treball	180.000
Ministeri de R. E.	85.000
Ministeri de Propaganda	360.000
F. de S. als necessitats	60.000
Unió de Fichte	250.000
«Gestapo» i espies	578.000
Contribució de firmes alemanyes	1.000.000
Total	2.843.000

Aquestes xifres sorgiren dels papers secrets descoberts a la capital de Catalunya. Però, quantes còpies queden per a descobrir? La preparació de la revolució militar de Franco exigí molts milions, dels quals els detallats més amunt són solament una petita part.

«Ales negres» damunt Masnou

Aquesta matinalada, el Gabinet de Premsa d'Ordre Públic ha facilitat la nota següent:

"Davant la pacífica vila de Masnou volaren anit passada diverses aparells facciosos, els quals, sense cap objectiu militar, van deixar caure llurs bombes damunt la població."

El bombardeig va ocasionar danys en alguns immobles de la localitat, i s'ha de lamentar la mort de tres persones i setze de ferides. Totes les víctimes són de la població civil."

EL CRIST DEL FRONT

(CONTRIBUCIO A L'INTIMA HISTORIA I ESTUDI DE LA CATALUNYA INEDITA)

— Us imposeu, veig (em fa, amb aquell sarcasme no perdonat ací) sarcasme per la força del qual va patir presons, ací, i creastes), us imposeu un doble rol d'Eckermann i de Schindler, veig.

Efectivament, aqueixa mena de Secretariat contrasta, no ho nego pas, i amb el definidor de l'Anti-Goethe i amb la preferència pels Contrapuntistes, en els darrers discursos de «La Música com a explicació del Món». — Emprò Secretari es el que guarda secrets.

— Teniu, persisteix, modulant, heus ací el que jo en dic la Catalunya inèdita. Els obrers en penombra de la Vila nautica de Barcelona nostra. Aquí teniu el Crist del Front. L'anomenaven així. L'Alghieri s'ha equivocat, i el seu vers maleit és el diagnòstic de fons damunt el pit de Drapairona-sur-mer. Emprò, per això així, — i a causa precisament d'aquests Pagadors del Front, — hom està autoritzat a corregir:

La Nitida Bonta del Catalani.

I això és el Combatent aquest: una Bondat nitida. Una poesia pragmàtica. — El Cor, Drapairona, no en té pas. La Barcelona nostra, sí que en té. I fa beníssim.

Hi ha, en veritat, una Catalunya inèdita, des de tots els punts de vista plausible, admirable, senzillament admissible.

Els milicians són, ells, els que li posen aquest nom, que tot ho diu. És, ell, un jove home que ha conegut tots els patiments, que simpàtica amb tota dolor. — El tipus i emblema del Jove barceloní assetat de cultura viva, total, originària. El Jove barceloní, tal com el coneix, en lluita contra la família (materialista en tots i cadascun dels seus membres trivials i mediocres). El Jove de la nostra vila, en lluita contra la religió del calaix, la idolatria de l'OI, el fanatisme del guany pel guany. I, mai no defallint, aquest Jove demana hores heroiques de suplement per a l'estudi. Aquest Jove es fa, Ningú no el fa; ell es fa, diuturn, resistent, admirable. Contra tots, i en contra de tot.

No emprò, quin calvari!

Es la Catalunya inèdita. LA NITIDA BONTA DEL CATALANI.

Culte, refinat, enharmonia i sensibilitatíssim (et intel·ligentment sensible, tots el mestratge de la Vida el Vivent, la Consciència). — La guerra ve. I la Guerra ens el pren. Allà, és el Pagador de tota una tropa. El Financer cristià de tota una Divisió.

El Crist del Front. El somriure entremig de les catàstrofes. — La Compromissió als inicis i a la fi de tota tragèdia. La Nitida Bonta del Catalani.

El sap de les desesperacions dels familiars, dels cinismes dels herois, de la irresolució dels més valents. — ell sap tot això. Ell viu el deshonori, la gelosia, les enverges i les coleres, els entusiasmes i els decaïments. Ell sap com s'allenteix, consola, cura. — i ho fa. És el Cor Comú.

El Cor de tothom. — Parla. Els parla. I perquè els mots corresponen a l'INTEL·LETO D'AMORE, els combatents l'anomenen com la us he dit.

I convidria esbossar la seva Vida. Quants, quants coneixen la Vida de Chopoleon Premier le Grand. — ignoren la de Nieris Abel!

En aquestes nostres terres d'accessius i excedents Cains, cal meditar la Vida diuturna. l'ànima i el cor dels Abels. —

ALCEU EL FRONT I JUDIQUEU

I em va acomiadar, amb el seu gest, el meu Anti-Goethe. Cor de la ciutat. El meu professor de catalanès.

P. BIRRAMBLA

El 19 de juliol és més que una data històrica: és la fita de terme d'una civilització negativa i el començ esplendorós i invencible dels nous drets del poble treballador

RELAT D'UN ANTIC AFILIAT A «FALANGE»

El Decret d'Unificació de milícies feixistes fou redactat a l'ambaixada alemanya ÉS TAN FORÇAT I ODIAT AQUEST DECRET, QUE FRANCO NO S'HA ATREVIT A ESTABLIR L'UNIFORME ÚNIC DE LA NOVA MILÍCIA

II

Els feixistes espanyols no formen un tot homogeni, sino que són de diverses classes; els antics donistes, velles camises blaves, i els adherits a la rebel·lió per temor, conveniència o pressió. Aquells tenen els comandaments i el prestigi d'adhesió a les files combatents, millor dit, el tenien, perquè l'ha-

llau dels segons els ha desplaçats i la infiltració estrangera, directriu ideològica del Govern de Franco, ha fet a la vella "Falange" els antics "camises blaves", distanciar-se i enfrontar-se amb el moviment.

El mariscal Primo de Rivera, la mort del qual silenciava, va elevar a la direcció de "Falange" Hedilla, un obrer amb pretensions de senyor, ambiciós, qui no va arribar a comprendre ni a ocupar el seu lloc, voltant-se de gent poc afectada als vells "camises blaves", i creant la seva "camarilla" personal. Els "vells" Aznar, Sancho Dávila, Goya, Garcia, Redondo, el germà d'O'Neasimí, etc., declararen a Hedilla la guerra i aquest plot interu de "Falange" va ser aprofitat per Franco per a dividir i destruir "Falange", la direcció de la qual ell i el seu amic Yague robajaven. Franco va ajudar Hedilla i això va produir la col·lisió de Salamanka, el fet més greu ocorregut a la zona nacionalista, on Hedilla i els seus van ser atacats amb bombes de mà, haguérem d'esser protegits pels moros de Franco, i Goya i d'altres moriren, la resta dels "vells" foren empresonats, i així quedava destruïda i hostil per a sempre la "Falange" d'esperit autèntic.

Aquella lluita va servir de pretext a Franco per a dictar el seu famós Decret d'unificació de milícies, en el qual es proclamava "cap suprem" de totes elles, i que va causar l'efecte de disgregar tota la "Falange", els d'Hedilla i els "vells", i també que los destinguí i subjectat Hedilla a un procés, avui pendent d'execució.

Però per a estudiar el Decret d'unificació, el fet més transcendental d'aquell territori, fins al punt que ovidiava la rebel·lió en dues etapes, exa-

minarem lleugerament les de les altres milícies existents en promulgar-se el sudit decret.

Els Requetés, la gran força tradicional i catòlica de Navarra, que estenen la seva influència i organització a Burgos, Logroño, Vitoria, i que com de Saragossa, Leon i Galicia, quedaren compostos de gent fanàtica i guerrera, i Moia va saber aprofitar la seva aptitud de força de xoc, fent d'ells la seva base política. El Requeté no sap bé, car és inculte, el seu fi i el seu ideal; lluiten per obediència al fratre i al seu cap, i tenen un esperit rural i religiós. Amb les seves creus, medalles i escapularis, acudeixen a la guerra com a la Croada Santa, i es més aprofitable aquest que el feixista, element de ciutat i modern, apte per a la vigilància i per a la repressió. No té ambient popular excepte a Navarra, però per a la gent clerical i ultrarrevolucionaria de tot el territori, es la garantia de la tornada a un passat de costums hipòcrites i tradicionals. És l'element director indígena que volta Franco i la seva mà. Dr. requetista i catòlica fervent, apassionada. Aquests predominen a Salamanka, on es planteja aviat la lluita entre el Peix i el Requeté, acabada, encara que no solucionada, pel Decret d'unificació.

A més de "Falange" i Requetés, les dues grans forces de la rebel·lió, existien altres milícies: La J. P., Jovenuts de Gil Robles, residu vergonyós d'aquell gran partit dels tres-cents, que ha passat per l'amargor de veure com el seu cap era amenaçat de mort i va haver de fugir del territori i vivia tristament la seva afecció; les milícies de "Renovación Española", compostes dels joves aristòcrates de

llocs uniformes, bona ver ("tomatec sense madurar") els anomenaven els Requetés de boina roja i de gran educació, en les gestilades. També existien les milícies d'ordre, creades en cada ciutat, compostes de "joves" de la localitat de 30 a 30 anys, la majoria dels quals era custodiar els edificis de Correus i Telègrafs, a més de la guàrdia de "Verdad", allí col·locada, i destilar en les processons.

Cap d'aquestes milícies no va tenir la menor importància i desaparegueren tota just publicat aquell Decret, igual com s'havien creat, entre la indiferència de la gent.

El Decret d'unificació redactat a l'ambaixada d'Alemanya i signat per Franco, va centralitzar al comandament d'aquest les dues grans forces: "Falange" i Requetés, fusionant ideologies antagoniques i posant les seves organitzacions a les ordres del seu secretariat i "camarilla" militar.

Es va crear l'absurda "Falange Española tradicionalista i de la J. O. N. S.", producte híbrid que ha aconseguit associar i separar per a sempre la "Falange" del moviment rebel. El Requeté tampoc no es troba molt satisfet, però, com que els seus afiliats són fanàtics i mediatitzats, ha bastat que el capellà aproves el Decret perquè ells ho tinguin com a article de fe.

Es tan forçat i odiat aquest Decret, que el propi Franco no s'ha atrevit a publicar l'ordre que té signada fa temps establint com a uniforme únic de la nova milícia creada, la boina roja i camisa blava, temeros del seu fracàs, ja previst, i es manté en cada organització un uniforme distint, que fa inútil i ridícul el projecte unificador.

Per una major extensió de les nostres propagandes

Pensen els sectors oposats al nostre, que el moviment sindical-libertari és plenament inspirat pel "provincianisme", perquè es fixen en un detall que en apareça els dona la raó: la forta inclinació que els nostres Sindicats i agrupaments idealistes senten per l'idioma català. Manifestació il·loable que acredita el gust dels individus i de les col·lectivitats que en castellà senten i pensen, però que potser en diverses ocasions ens ha deixat en una situació, no direm de ridícula, però sí d'inferioritat.

No tenen raó els catalanistes que tothom parli com ells, i que "Els Segadors" — himne de sabor indubtablement tradicional, però d'un mal gust que espanta — sigui l'himne que presideixi totes les manifestacions populars i el que es canti en les escoles per a iniciar els nens en uns prejudicis que a nosaltres no ens semblen convenientes. No tenen raó els catalanistes, ni en tenim nosaltres, quan no és un afecte el que ens mou a parlar una llengua forana, sino un afany malaltís de mortificar els sentiments del país. De fet, quan la comprensió i l'equilibri s'aparten d'ells i de nosaltres, restem exposats a cometre les vicissituds més sonades; i per bé que aixequem ben enlairat la bandera de l'internacionalisme, i la d'un pretès nacionalisme universalista altres, no aconseguirem sino cercar-nos un desprestigi per tal com la nostra obcecació partidista ens evidenciarà com uns patriotes, tan poc intel·ligents, que es barullen sota el signe d'una frontera que es veu que en plena revolució encara separa uns catalans d'altres castellans.

Res no costaria, per la nostra part, d'esbandir els prejudicis d'ordre castellanista que poguessin col·lectgir la nostra conducta, i lluitar-nos, enemics, a prendre un conecivament del català que ens permetés de contendre amb l'adversari amb la llengua que li sembla de propietat seva. Res no ens costaria, als anarquistes catalans, d'envair el camp de la literatura o de les lletres en general, no hi amb el propòsit de fer deateta als monomaniacs del catalanisme, sino per a donar més extensió a les nos-

tres prediques, a les nostres propagandes, subjectes, fins no fa gaire, a una limitació lingüística per mor d'aquesta immotivada por que sempre hem tingut que, si parlem en català, ens prenguin per catalanistes.

Val a dir que trobem lògic que les juntes de Sindicat s'expressin en llurs proclames o avisos segons l'idioma que les informa, i entenem que ningú no ha d'adoptar una posició lingüística obeint una coacció exterior. Al cap i a la fi, els catalans entenem els dos idiomes i podem servir-nos-en perfectament.

Però, per motius de visió — parlarem més clar —, per interès proselitista, ens plauria en gran manera — posat que la propaganda en castellà no resta negligida — que s'edités també en català, que el català es deixés sentir en les ruralies que per ara no en tenen cap més idioma, que l'anarquisme continués l'obra de popularització començada per Lluïsa en "La Transmutana" i continuada per Joanons en "El Titella", i ara per aquest periòdic nascent precisament en un dels moments de clara comprensió que ha tingut l'organització confederal.

Cap company no ha de cometre el disbarat solemne de malparlar d'un idioma, ans al contrari, caldrà que es serveixi d'ell per guanyar simpatia i adeptes i per al·lisonar l'enemic que es cregui amb l'exclusiva d'un element d'expressió per mitjà del qual també se li poden tornar les pilotes.

Recordo, a l'efecte, que els reaccionaris de X es rifaven sovint dels llibertaris per la nostra suposada ineptitud per a propagar el nostre ideari en la llengua nadiua. Però quan varen ésser conscients que en la parla vernacula es podien també escaçar les nostres veritats, no els tocà altre recurs que queixar-se perquè els malparlats — deien ells — s'entestessin a deshonorar el català.

No demanem que ningú renunciï a les seves predileccions lingüístiques. Solament direm que ens agrada moltíssim que el moviment confederal intensifiqués l'ús del català per a cisamplar l'òrbita de les nostres possibilitats.

Joan del Pi

FRONT D'ARAGO

Després d'una lluita terrible al vedat de Zuera, l'enemic s'ha retirat desordenadament

Barbastre, 20. — En el sector de Zuera segueix la lluita amb alguna intensitat. Les forces d'avició han tornat a realitzar una altra promesa per a atègir al seu ja llarg historial.

demenc ha atacat aquest matí amb bombes de mà, però els nostres soldats, lluny d'acovardir-se per l'atac impetuós desencadenat i pels elements que l'enemic posa en joc, han contraatacat en forma brillantíssima i s'entaula una lluita terrible que acaba amb la retirada desordenada dels rebels a les seves posicions, de les quals no s'han atrevit a sortir en tot el dia.

També en aquest sector l'aviació faciosa ha intentat metrallar les nostres trinxeres, però se l'ha obligat a fer-ho des de gran altura; per tant, no ha pogut causar-nos cap baixa.

En altres sectors de la zona, lleugers tiroteigs, però sense conseqüències per la nostra banda. — Febus.

Tiroteig entre dues patrulles

Bujaraloz, 20. — Al sector de Fuentes de Ebro, tiroteig de fusell i metralladora, sense baixes per la nostra banda.

Una patrulla d'exploració es trobà, avui, en fer-se dia, amb un grup de soldats faciosos i s'entaula un fort tiroteig, al final del qual els rebels trameteren noves forces que prengueren part en la lluita, i per confusió, disparaven contra llurs companyes, als quals causaren algunes baixes. Els nostres soldats se situaren a la part més avantatjosa del terreny, intensificaren el foc i fou tal la desorientació dels faciosos, que fugiren rapidament envèrs llurs parapets, des d'on feren funcionar les metralladores per a aturar el nostre atac. Nosaltres no tinguérem cap baixa, i, en canvi, els faciosos en tinguérem més de 30.

Els components d'aquesta patrulla portaren excel·lents informes sobre determinats camplaçament enemics, que poseu al descobert el més important del seu sistema defensiu. — Febus.

Calma a Puebla de Albornón

Puebla de Albornón, 20. — La d'avui ha estat una jornada de calma, car encara que ha tronat el canó i també s'han alegrat les nostres metralladores, no ha estat ni de molt amb la intensitat d'aquesta última dies.

L'aviació ha realitzat algunes incursions pel nostre camp, i ha estat cons-

tantment perseguida pels antiaeris lleials.

A última hora de la tarda amb motiu d'una agressió que ens havia fet des d'un parapet enemic, al sector de Mediana, semblava que havia d'incrementar-se la lluita, però no ha estat així, perquè en esser repel·lida l'agressió pels tussellers republicans, els faciosos s'han repliegat a llurs posicions, i han emmudat del tot. — Febus.

Els obrers es neguen a desembarcar els cadàvers

El vaixell "Gaus", de les Misalgeries de Neptun, que un d'aquesta dies arribà a Bremerhaven, ha transportat, per primera vegada, els cosos dels oficials caiguts a Espanya, no en fèretres de zinc, sino de fusta, estant prohibit el zinc per als fèretres, degut a l'economia de les matèries primes. L'estat dels cadàvers, els quals es trobaven en plena putrefacció era tal, que els obrers del port encarregats de desembarcar-los s'han negat a fer aquest treball. La direcció del vaixell s'ha vist obligada a prendre mesures de força per a obtenir que els obrers ho fessin.

¿Ha estat capturat un submarí pirata?

Estambul, 20. — El periòdic "Kuroun" rep un telegrama del seu corresponent particular a Esbirna, anunciant que les bateries de la costa de Tenedos, descobriren el periscopi d'un submarí desconegut, obrint foc contra seu, destruint el periscopi i obligant el submarí a pujar a la superfície.

El corresponent ategeix que uns canoners han capturat el submarí i els vint-i-dos homes de la seva tripulació.

El "Kuroun" fa remarcar que no ha pogut obtenir confirmació d'aquesta notícia.

El feixisme, lluita i front de classe capitalista, exigeix en justa conseqüència la lluita i front de classe treballadora. No hi ha altra alternativa

FUTBOL

En el partit per a l'ascens entre el «Martinec» i el «Júpiter», el primer no es presentà a la palestra

Sembla que l'actitud de l'antic club de Sant Martí és ben conseqüent. Després de l'entusiasme del Comitè de Competició, en el desautoritzat per poders superiors, és conseqüent pensar que si no hi havia lloc a una penalització, era impropriedat repetir un partit. Entenent-ho així, l'equip del «Martinec», que havia de trobar-se al camp de l'Espanyol amb l'equip representant del «Júpiter», no es presentà.

Passats els deu minuts d'espera reglamentaris, l'àrbitre Puntis donà el matx per jugat. Aquest afer, que en el seu dia havem qualificat d'entusiasme, es complia cada dia. Entenem que caldria prendre mesures energiques i acabar la qüestió d'una vegada.

Partits amistosos

SANTS - ESPANYOL, 2 A 0

Un resultat que reflecteix justament la valor dels equips que jugaren ahir al camp del carrer de Galileu. Empena, entusiasme, més que ciència i conjunt.

El «Sants», que feu un joc millor que els seus contraris, tingué gairebé sempre la iniciativa en el joc. En el primer temps, el marcador quedà sense funcionar. En la segona part, Bial, primer, i Virgili, en segon lloc, aconseguiren els gols que donaren la victòria al seu equip.

Arbitrà Mena, i els jugadors s'arrendaren així:

Sants. — Dalmau, Vicenc, Cros, Fontecha, Abad, Rius, Virgili, Mottó, Bial, Borràs i Forcadell.

Espanyol. — Ruiz, Puigdellet, Segura, Cortés, Sans, Samuel, Carlos, Royo, Vilalta, Biosca i Bosc.

BADALONA - EUROPA, 0 A 1

Partit igualat, que el mateix podien guanyar els defensors del club coetè que els «europeus».

Massagué, en el primer temps, aconseguí per a l'Europa l'únic gol marcat en tota la tarda.

El jugador, sota les ordres de l'àrbitre Andreu, formaren de la següent manera:

Europa. — Peret, Martín, Doménech, Tarragó, Layola, Vila, Ballester II, Massagué, Gonzalvo, Font i Soler.

(A la segona part, Deigado sortí en lloc de Font.)

Badalona. — Fernández, Font, Forgas, Schild, Mariages, Tell, Betancourt, Amorós, Zulaica, Duarte i Amunarriz.

A la segona part, Durich jugà en lloc de Schild, aquest d'interior esquerra i Duarte d'extrema esquerra; Amunarriz no jugà.)

VIC - SABADELL, 2 A 2

Encontre molt competitiu per causa de la igualtat de forces dels equips contendents. El primer temps acabà amb l'empat a un gol, resultat que es repetí en el curs de la segona part.

El autor dels gols foren Serra i Ricard, del «Vic», i Mota i Alberic marcaren per al «Sabadell».

GRANOLLERS - TERRASSA, 2 A 2

També fini amb un empat a dos gols el partit jugat entre els representants del «Granollers» i del «Terrassa». L'encontre fou jugat amb fe i entusiasme, i els resultats, que deixem apuntats, justos.

HOSPITALET - BARCELONA (R.), 1 A 2

El «Barcelona» s'imposà en el primer temps del joc i aconseguí en ell els dos gols, marcats per Rigual. A la segona part, els locals reaccionaren i Ferrer, de penaltí, entrà el gol únic de l'equip propietari.

AVENÇ - HORTA, 2 A 3

Encontre sense major transcendència i sense que ningú s'hi interessés molt. Resultats normals.

EMPORDANES - C. E. CANIGO (SELECCIO), 5 A 0

Una ensorrada dels canigones. Els titulars del camp menaren l'encontre a plaer i feren el que els donà la gana.

COMUNICATS OFICIALS

Al front del Sud ha estat ocupada la posició enemiga de Cerro Mulba

EXERCIT DE TERRA

Est. — Aquesta matíada l'enemic ha atacat amb bombes de mà el vedat de Zuera i l'estació del sudit poble. Les nostres forces han rebutjat l'agressió i han fet fugir precipitadament l'enemic amb bastant de baixes. Durant la nit darrera els rebels feren foc de totes les armes sobre les nostres línies del sector de Mediana.

A les posicions de Fuentes de Ebro, Heugers tiroteigs.

L'artilleria i l'aviació enemiga actuaren contra les nostres posicions.

Shan presentat als nostres rengles vint-i-cinc persones expulsades del camp facciós.

Nord. — Al sector d'Oriedo, canoneig enemic des dels Sanatoris. A la resta d'Astúries, res de nou.

Sud. — A darrera hora de la tarda d'ahir fou ocupada la posició enemiga de Cerro Mulba. Un violent contraatac enemic ens obligà a retardar una mica les nostres línies, però aguantant ferm els flancs.

Patrolles pròpies efectuaren un reconeixement per l'oest i sud de Sierra Herrera, i arribaren fins a les proximitats de Granja de Torrehermosa, sense trobar l'enemic.

Al sector de Pitres (Granada), tiroteigs sense conseqüències.

Shan presentat a les nostres files tres soldats amb armament i tres palans.

Sud del Teix. — Les nostres forces han realitzat un cop de mà sobre les trinxeres enemigues de Palacio de Sista. Han millorat les posicions pròpies i produït als rebels vint-i-cinc baixes, entre elles tres oficials.

Al sector d'Argallanes l'enemic llançà damunt les nostres posicions gran nombre de bombes de mà, sense produir dany.

Del camp facciós s'han passat als nostres rengles dos soldats i catorze palans.

Llevant. — Lleugers tiroteigs de fusell i de metralladora a Buefia, Montoro i altres posicions.

Centre. — Res de nou.

L'ex-ministre de la Dictadura Yanguas Mesias diu en una carta que els feixistes perdran la guerra

Madrid, 22. — Als cercles dretistes de París ha produït una pregona impressió una còpia fotogràfica que ha aparegut en una revista política d'una carta del que fou ministre d'Estat de la Dictadura, Yanguas Mesias, transesa a un amic seu. La carta reflecteix l'ambient hostil a Franco i creal entorn de la seva persona. Entre altres coses, diu el següent:

«Vejo que la toma de Bilbao alegró hasta el engrimiento a nuestros amigos y tengo que declarar que me alarma. Dejar que las masas se entusiasmen está bien porque estimula sus energías, pero que los gobernantes se contagien de entusiasmo es impropio del sentido de responsabilidad que les corresponde. Dada la forma en que se ha planteado esta guerra, no se ganará sumando ciudades y territorios. Cuando supe, tarde, que conmigo nadie

contó, lo que se preparaba, los convenios y gestiones realizados con Alemania e Italia, lo reputé un error, fruto del desconocimiento internacional de los gestores. Inglaterra, que había sido puesta en olvido, cumplirá su papel heroico. Creo que me entiendo usted.

Quiero decir, que planteada la lucha con sentido político de realidad, sin echar por delante torpes preferencias internacionales, Inglaterra, suprema fuente internacional decisiva en los destinos de España por siglos, habría permitido vencer a los rojos entendiéndose después con nosotros. Pero con Alemania y con Italia comprometidas, habiendo llegado a situar sus soldados, sus cañones y sus aviones en territorio nacional, no es por nosotros ni por los rojos, factores secundarios, sino por Alemania y por Italia, que no puede ni debe permitir nuestra vic-

toria, que sería victoria de Alemania y de Italia. No se ganará, por lo tanto, nuestra guerra en el aspecto de adquirir ciudades y territorios, y sí puede disculparse que lo crean los militares, es inadmisibile que lo crean los estadistas. Estos triunfos pueden permitirnos no perder la guerra, pero mientras nosotros perdemos la guerra a su hora precisa, si Inglaterra paralizara nuestros movimientos con una mediación internacional que, al resultar impracticable la convivencia de nacionalistas y rojos, se convirtiera en intervención.» — Febus.

Convé que tots exigim que en cap carnet no hi manquin els segells confederals.

NATACIO

Segona jornada del Concurs català

Amb bona assistència de públic es disputà ahir, a la piscina de la Barceloneta, la segona jornada del Concurs català de natació. Heu's ací els resultats tècnics aconseguits:

100 metres lliures, infantils (masculins): Pons (CNT), 1 m. 18 s. 6/10; González (CNC) i Rico (CNT).

400 metres lliures (femenins): Gastearna (CNB), 7 m. 12 s. 8/10; i Tomás (CNB), 7 m. 27 s. 2/10.

100 metres dors, infantils (femenins): Boada (CNB), 1 m. 55 s. 2/10.

100 metres lliures, masculins (de 14 a 16 anys): Parell (CNB), 1 m. 9 s. 2/10; Quintana (CNB) i Camprubí (CNT).

100 metres lliures, masculins (de 18 a 20 anys): Guàrdia (CNT), 1 m. 9 s. 2/10; Prats (Igualada) i Roca (CNT).

400 metres braça (masculins): Cardellac (CNT), 7 m. 29 s. 4/10; Asénio (Igualada) i Guàrdia (CNT).

Rellevaments 4 per 100 lliures, infantils (masculins): Terrassa, 5 m. 43 s. 4/10; Catalunya i Barcelona.

Rellevaments 4 per 200 lliures (masculins): Barcelona (A), 11 m. 34 s.; Catalunya i Terrassa.

Rellevaments 3 per 100 estí (femenins): Barcelona (A), (Carmona, Albert i Gastearna), 4 m. 57 s.; Barcelona (B) (Boada, Ponsati i Miquel), 5 m. 28 s.

50 metres lliures, infantils (femenins): Parés (CNB), 50 s.

Rellevaments 5 per 50, infantils (masculins): Terrassa, 3 m. 7 s.; Sabadell i Catalunya (A).

I, per fi, exhibició de salt de palanca i trampolí.

Mítting de l'Agrupació Anarquista de Puente de Vallecas

Madrid, 20. — Al Cine Gimeno ha celebrat un mítting l'Agrupació Anarquista de Puente de Vallecas. Presidí Joaquim Pérez.

En primer lloc parlà García Prat, director de «C. N. T.», qui començà dient que ha arribat el moment, a judici de la C. N. T., de dir que a l'altre costat de les trinxeres tenim

Seguidament parlaren Martí Zanzal, Antoni Cerezo i Amor Buitrago, els quals advocaren per l'Aliança de les dues grans sindicals U. G. T. - C. N. T. i de tots els antifeixistes en general. Acabà l'acte amb la interpretació de l'Himne Anarquista.

Un carnet que no porti els segells confederals no té cap valor.

Junta de Defensa Passiva de Catalunya

D'acord amb el que disposa l'article cinquè del Decret de data 11 del proppassat mes d'agost («Diari Oficial» núm. 229, data 17 del mateix mes), que crea les Juntes Locals i de Vegueria, aquesta Junta de Defensa Passiva de Catalunya (Avinguda de Pi i Margall, 116, primer), ha disposat:

Concedir un termini improrrogable de vuit dies, que començarà a comptar-se a partir de la data de la publicació d'aquest edicte al «Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya», per tal que les Juntes Locals i de Vegueria donin el més exacte compliment al que disposa l'article cinquè de l'esmentat Decret, puix que aquesta Junta, complert aquest termini, denunciarà les que no hagin efectuat l'esmentat compliment.

Barcelona, 8 de setembre del 1937. — El secretari general de la Junta, M. Davó.

Amb el fi que per aquesta Junta de Defensa Passiva de Catalunya es procedeixi, amb la urgència que el cas requereix, a estructurar un pla de defensa que abasti tot el territori de la Regió Autònoma i poder presentar al Govern el pressupost de despeses d'aquest projecte, que té com a finalitat fonamental protegir les vides dels ciutadans, monuments artístics, indústries, magatzems, etc., de les

Es confirma el bombardejament del destructor britànic per uns avions dels feixistes

Londres, 20. — L'Almirallat britànic confirma el bombardejament del destructor britànic «Fearless», en aigües d'Astúries, per uns avions rebels. No diu les mesures que pensa adoptar el Govern britànic per a evitar la repetició d'aquests incidents. Unicament es limita a manifestar que l'atemptat resultà sense conseqüències, puix que cap de les bombes llançades pels avions no tocà el vaixell de guerra britànic-Cosmos.

agresions aèries, navals i aero-quinòmiques, ha disposat:

Totes les Juntes Locals i de Vegueria es serviran trametre a aquesta Junta de Defensa Passiva de Catalunya (Avinguda de Pi i Margall, 116, primer), sense excusa ni pretext de cap mena, les dades que a continuació s'esmenten:

Primer. — Pla general de Defensa Passiva de la població (refugia, trinxeres, alarma, serveis sanitaris, etc.).

Segon. — Pressupost aproximadament de les obres d'aquest caràcter a realitzar. Barcelona, 8 de setembre del 1937. — El secretari general de la Junta, M. Davó.

ACTE D'HOMENATGE A LA U. R. S. S.

(Ve de la pàgina 8)

això obtingué la victòria el poble; és convenient que tothom s'uneixi contra l'enemic exterior. La U. R. S. S., afegí, forjà la gran revolució, i aconseguí la victòria amb la unitat de tots els treballadors.

Jesús Campoy parlà en nom de la C. N. T. i de la F. A. I. de Catalunya. Digué que la U. R. S. S., poble que juntament amb Mèxic ha sabut copsar la importància de la nostra lluita i de la nostra Revolució, mereix la nostra gratitud. Afegí que el doctor Negrín a Ginebra ha sabut parlar clar i una vegada per sempre s'ha afirmat que els pirates de la Mediterrània són italians. Reclamà per Espanya els drets que, segons la Llei Internacional, li corresponen. A la U. R. S. S. ha trobat l'antifeixisme espanyol el seu entusiasta defensor. Recordà el temps de la seva joventut, quan en terres d'Amèrica, l'any 1917, defensava el règim soviètic contra els qui el denigraven.

En representació de l'Esquerra Republicana parlà el doctor Cunillera, el qual digué que els partits republicans i demòcrates han de prendre part amb entusiasme a l'homenatge a la U. R. S. S., puix que la U. R. S. S. és la més perfecta de les democràcies, si bé un dia fou discutida i censurada acusant-la de cruel, com avui els filofeixistes d'arreu del Món acusen Espanya, nosaltres, davant la magnífica Constitució soviètica, sabem com són tractats els desvalguts, i l'interès que es té per la cultura. Per tot això cal cridar: Visca la Democràcia soviètica!

Per finalitzar, Pau Baisells, en nom dels Amics de la Unió Soviètica, glossà l'acte i els parlaments, i en tragué dues conseqüències: els Amics de la Unió Soviètica volien únicament honorar la U. R. S. S. i han aconseguit un altre objecte: agermanar tots els antifeixistes. Avui, tota junta, digué, podem parlar en un mateix acte i això és important; és la seguretat de la victòria propera. La U. R. S. S. es troba lluny de nosaltres; no té interès particular en la nostra lluita, però la U. R. S. S. dona llibertat als seus pobles, s'ha transformat en la defensora dels pobles febles, contra les concupiscències dels països imperialistes; les democràcies tenen por a la guerra; la U. R. S. S. tampoc no la vol, però detalla el triomf del dret i de la justícia.

Ha acabat el Ple Provincial de Sindicats Unics de Múrcia

Múrcia, 20. — Ha acabat el Ple Provincial de la C. N. T. S'estudià l'aliança amb els companys de la U. G. T. i es donà compte als delegats que han intervingut en aquest assumpte, de les dificultats que això presenta per la intransigència de diversos elements, provocada per la intervenció de caballeristes, prietistes i comunistes. Mentre resolien els Comitès Nacional i Regional, els quals caldrà que en donin compte, s'acorda anar efectuant aquestes gestions, de Sindicat a Sindicat, en la forma que procedeixi.

Es tracta de la creació a Múrcia de l'Associació d'Amics de Mèxic.

I després d'estudiar altres assumptes de menor quantia i d'aprovar les actes de sessions anteriors, es donà per acabat el Ple.

Com a final d'aquest, se celebrà, demà, un mítting, en el qual parlaran Lluís Garcia, Lluís Montoliu i Cano Ruiz. — Febus.

Els nostres aparells fan fugir el «Canarias»

El «Canarias» ha estat perseguit i bombardejat pels nostres aparells davant la badia de Roses i davant el Cap de Creus. Els projectils no el tocaren, per la precipitada fugida que emprengué el vaixell pirata.

Al front de Granada foren bombardejades les línies enemigues entre Fuente de Alamo i San José i a les immediacions de Santa Olalla i Puerto Castillo.

El feixisme, lluita i front de classe capitalista, exigeix en justa conseqüència la lluita i front de classe treballadora. No hi ha altra alternativa

NENS i NENES que heu de

PERVENIR

a formar una Humanitat nova, aviat sortirà la vostra revista.

NOTA: Escoles Racionalistes i paqueters, adreceu-vos a «PERVENIR», Via Durruati, 32 (casa C. N. T.), Despats núm. 36.

Informació orgànica

SINDICATS

SINDICAT UNIC DE LA INDÚSTRIA FÀBRIL, TÈXIL, VESTIR I ANEX DE BARCELONA
Secció Modistes

Es posa al coneixement de les companyes de la Secció de Modistes que, des d'aquesta data, restarà anul·lat el segell que veníem emprant fins avui. D'ara endavant serà circular i portarà la següent inscripció: "Sindicato de la Indústria Fàbril, Tèxtil, Vestir i Anexos. — Secció de Modistes", i, al mig: "C. N. T. - A. I. T."

Secció Distribució Teixits i Similars

Hem comunicat a tots els companys que, des del proper dimarts, dia 21, funcionarà una Delegació d'aquesta Secció a les barriades de Gràcia (Balneari, 73) i Santa Lúcia, etc., en les quals seran ateses totes les reclamacions i la cotització. Aquestes Delegacions estaran obertes cada dimarts i divendres, de sis a vuit, als efectes de cotització i reclamacions de tota mena, així com les consultes que hem aragut convenientes.

Esperem que tots els companys que treballen en aquestes barriades en prendran bona nota.

FEDERACIÓ NACIONAL DE LA INDÚSTRIA SIDEROMETAL·LÚRGICA

Comitè Regional de Catalunya

Comuniquem a tots els Sindicats Metal·lúrgics de la regió que ens facin saber, com més aviat millor, si els manen algun exemplar del número 2 de la nostra revista "Federometal·lúrgica", car, com sigui que se'ns ha negat, ens cal saber la quantitat que manca per tal de fer una nova edició.

Com que alguns Sindicats no han rebut els paquets d'aquesta revista degut a que es veu que hi ha sigut interessat que així sigui, presentem els paquets que ens ho comuniquin per tal de fer la reclamació oportuna.

També posem al vostre coneixement la sortida del número 3 de la revista. Com sigui que continuem es desplaçen companys a aquesta ciutat de Barcelona, podem pensar a recollir-la, i els Sindicats que no l'hagin passat a cercar a primera de la setmana propera els serà tramès el paquet que tenen demanat. — El Comitè Regional de la Indústria.

FEDERACIÓ REGIONAL DE LES INDÚSTRIES DEL PAPER I ARTS GRAFIQUES

Posem al coneixement de totes les Em-

presas Col·lectividades de la Regió que no hagin legalitzat encara la seva situació i de les que tinguin el prestatge de fer-ho, que, per l'acord del Consell d'Economia, se prorrogat el termini per a fer-ho fins al dia 15 d'octubre proper. — El Comitè Regional.

SINDICAT DE LA INDÚSTRIA DE L'EDIFICACIÓ, FUSTA I DECORACIÓ

Barriada de Sarrà

Aquest Sindicat convoca tots els companys a l'Assemblea general que tindrà lloc demà, dimarts, a dos quarts de deu del matí al local social de l'Ateneu Pro Cultura "Avant", al carrer Sarrà, 117.

ASSOCIACIÓ DE RAMADERS DE CATALUNYA

Convoca per a demà, dimarts, a la Junta general extraordinària que tindrà lloc a l'Ateneu Empordanès, carrer P. II, a les dues del matí en primera convocatòria i a les onze en segona.

ACTIVITAT ESPECÍFICA

JOVENTUTS LLIBERTÀRIES DEL SINDICAT FÀBRIL I TÈXIL

Les Joventuts Llibertàries del Sindicat de la Indústria Fàbril, Tèxtil, Vestir i Anexos, prega tots els seus components de presentar-se a aquesta Secretaria amb l'objecte de posar-se al corrent en la cotització de carnet i classificar-los amb el número d'ordre corresponent.

ATENEU OBRER CULTURAL I J. L. DEL POBLET

Per present a les restes suprimides tota els segells de l'organització confederal Ateneu Obrer Cultural i Joventuts Llibertàries de la barriada de Poblet, els quals seran modificats tal com es notificarà oportunament.

A TOTES LES JOVENTUTS LLIBERTÀRIES DE L'ALT EMPORDÀ

Totes les J. L. que necessitin aragut de cotització setmanal i peninsulars, també de cotització setmanal, poden passar a recollir-los o sol·licitar-los, com més aviat millor, però cal que tinguin present que han d'èsser abonats en el moment de retirar-los del contrari, dificultaran la vida d'aquest Comitè. — Pel Comitè Comarcal, El secretari.

Confederació Regional del Treball de Catalunya

ELS REFUGIATS

Mentre hi hagi un ésser que pateixi no podrà haver-n'hi un altre que sigui net d'ànima i cor i que pugui viure sense torbació davant d'un germà martiritzat. Mentre milers d'éssers fugen de les urpes sinistres del feixisme, la nostra re-arguarda no pot deixar closes les portes de llurs cases ni negar el pa de llurs taules.

La Solidaritat Internacional Antifeixista es dirigeix a la consciència de tothom perquè no quedi una sola llar on no sia estatjat un refugiat. Tots aquells que puguin oferir refugi a un camarada hauran d'adreçar-se a S. I. A., Casa C. N. T.-F. A. I., Via Durruti, 32-34, segon pis, departament 48.

Escola de Militants de Catalunya C. N. T. - F. A. I.

Curs de lliçons per a les set en punt de la tarda:

Avui, dilluns: "Història d'Espanya i les cultures ibèriques". Professor, Joaquim Montaner.

Demà, dimarts: Assemblea d'alumnes per a discutir sobre l'estructuració del pròxim curs.

Dimecres: "El capital", per Menéndez Alexandre.

Dijous: "Estructuració orgànica de la P. A. I.", per Alexandre G. Gilabert.

Divendres: "Història de la Civilització Universal", per Menéndez Caballero.

Dissabte: Exàmens i controvèrsies sobre els temes tractats anteriorment.

Local per a les conferències, la sala d'actes del pis principal de la Casa C. N. T.-F. A. I., Via Durruti, 32 i 34.

Assemblea del Sindicat del Vidre

Ahí, al matí, al Teatre Victòria, va tenir lloc l'Assemblea dels treballadors que pertanyen a les Seccions del Vidre, afiliats a la C. N. T. La reunió tenia per objecte discutir l'ordre del dia per a la celebració del Ple Nacional de la indústria vidriera, que s'ha de celebrar a València el dia 23 vinent.

Entre altres acords fou pres el de propugnar en el Ple per la creació d'una Federació Nacional Econòmica de la Indústria del Vidre, aportant-hi una proposició encaminada a solucionar el problema dels obrers en atur i no acceptar la dimissió que tenia presentada el Comitè Federal de la Indústria.

Finalment, foren designats els companys que, en representació de les diferents Seccions de la indústria del vidre, han d'assistir a l'esmentat Ple.

També fou aprovada una proposició que serà sotmesa a la consideració del Ple per tal que no manquin a la indústria primeres matèries.

Assemblea del Sindicat de la indústria siderometal·lúrgica de la C. N. T.

Amb molta concurrència va tenir lloc ahir, al Teatre Nou, l'Assemblea general convocada pel Sindicat de la Indústria Siderometal·lúrgica de la Confederació Nacional del Treball.

En primer lloc hom procedí al nomenament de la Mesa de discussió. Foren designats, com a president, Ferrer, i com a secretari, Huert. A continuació fou llegit l'informe de la Junta Administrativa, s'aprovà per unanimitat.

Després es procedí a la lectura dels nous estatuts del Sindicat, que també foren aprovats. I després de fixar l'aportació econòmica per tal de contribuir a sostenir els parats, foren designats els representants del Sindicat al Comitè Regional i a la Federació Local.

També s'acordà contribuir a la minva de l'atur en el ram, i procurar que no hi hagi obrers sense treball.

Festival artístic a l'Olympia

A BENEFICI DE LA SUBSCRIPCIÓ OBERTA PER A ERIGIR UN MONUMENT A LES VÍCTIMES DE L'EXPLOSIÓ DEL "JAIME I"

Demà, dimarts, dia 21 de setembre, a les dues de la nit, tindrà lloc, al Teatre Olympia, un gran festival, la recaptació del qual està destinada a engròsset la subscripció oberta per a erigir un monument a les víctimes de l'explosió del "Jaime I".

Es posaran en escena el sàinet líric "La mala sombra" i l'aplaudida òpera del Mre. Lums, "Molinos de Viento". S'encarregaran de la representació les primeres figures del nostre teatre líric.

Com a fi de festa, està anunciat un acte de concert pels coneguts artistes Conxita Olivé, Glòria Alcaraz, Hipòlit Lázaro, Marc Redondo i Ricard Mayral. Finalment actuarà la Banda Municipal de Barcelona, dirigida pel mestre Lamote de Grignon.

Presentarà l'espectacle, actuant de "speaker", el popular Lepe.

Les autoritats i representacions de l'Exèrcit i la Marina han promès llur assistència a l'acte.

Els rebels es preparen

Arganda, 20. — Durant les darreres quaranta-vuit hores, la situació als marges del Jarama ha continuat tranquil·la, puix que solament hi ha hagut, de tant en tant, breus trets de fusell i metralladora, de trinxera a trinxera.

Les nostres avançades descobriren ahir, en fer-se foc, determinat moviment de forces al camp enemic, que continuà fins a la nit, per la qual causa el comandament es veié precisat a prendre les mesures oportunes davant qualsevulla eventualitat.

Pròrroga del "modus vivendi comercial" entre Uruguai i Espanya

Segons informació oficial rebuda pel Consolat General a Espanya, amb residència a Barcelona, per un canvi de notes que acaba d'efectuar-se entre el Govern de l'Uruguai i el Govern de la República Espanyola, ha estat prorrogat per un any més, a partir del dia 16 de novembre pròxim, la vigència del "modus vivendi" que reguleix actualment les relacions comercials entre ambdós països.

El "modus vivendi" a què fa referència és el complement del Tractat General de Reconeixement, Pau i amistat celebrat el 1870.

Resum setmanal del moviment teatral a Barcelona

Al Principal Palace obté molt d'èxit la notable triple Cecília Gubert en l'òpera "El conde de Luxemburgo". Ha estat una bona adquisició. No té molta veu, però posseeix un gran domini de les taules i una gran força expressiva. Parlen més els seus ulls que els seus llavis. Trobem molt encertat que la companyia que actua en aquell teatre torni novament a representar òperes. En aquest gènere teatral, Tino Foigat és el millor artista que tenim. La seva figura, la seva veu i el seu temperament artístic, s'adapten molt bé a l'òpera. És també força estimable la triple còmica Enriqueta Conti, que té molta gràcia. Cal també lloar les cantatrius Teresa Moreno i Sofia Verge, i els actors Torres i Llauro, que s'han fet popularíssims. El tenor Mayral es troba en la plenitud de les seves facultats artístiques i Emília Allaga és aplaudidíssima en totes les obres que interpreta. És una artista que ha sabut conquistar les simpaties del públic.

Al Barcelona continua representant-se amb èxit la comèdia d'Antoni Valls "Què hi ha tennes, Benito". Aquesta comèdia divertidíssima obté una interpretació perfecta.

La companyia que actua al Novetats aconsegueix omplir cada dia el teatre amb les millors obres líriques que s'han cantat en aquesta darrera temporada. L'actor còmic Rojo és molt aplaudit. És un actor que sap fer riure sense exagerar la nota còmica.

Al Tivoli preparen unes números nous que cridaran molt l'atenció. La revista "Arte 1937" és, sens dubte, la millor revista que s'ha representat a Barcelona. L'especificació de la poesia de Garcia Lorca "Romance a la luna", i el ballet "Desengaño", constitueixen dues grans manifestacions artístiques que el públic aplaudeix amb gran entusiasme. És una revista que veurà tot Barcelona.

Al Pòrtorama es representa amb èxit creixent la comèdia de Sabartes "Més enllà de l'amor". En aquesta obra, el gran artista Enric Borràs està insuperable. És una de les seves millors creacions. Cal també lloar la tasca de la gran actriu Assumpció Casals i dels altres actors, que interpreten aquesta comèdia humaníssima.

Les Companyies que actuen als teatres del Paral·lel realitzen una tasca admirable. Cada una dintre del seu gènere assoleix un èxit remarcable.

Tots els artistes que actuen a Barcelona fan el que poden per a complaure el públic i per a realitzar una tasca artística que mantingui el prestigi de la nostra escena.

Pink

A la memòria de Felip Cortiella

D'entre la tanda de festivals que hom projecta celebrar per tal d'honorar com es mereix la memòria del qui fou incansable i conseqüent promotor de les doctrines sociològiques i gran lluitador idealista, l'Agrupació Anarquista "Els d'Aquí i els d'Allà" ha organitzat una escollida sessió necrològica per al vinent diumenge, dia 26, a les cinc de la tarda, al seu estatge social, Cortes Catalanes, núm. 610, principal.

L'ordre d'aquesta sessió serà el següent:

"Felip Cortiella tal com jo l'he conegut i tractat", pel literat Placid Vidal.

"L'obra de Felip Cortiella", biografia il·lustrada amb fragments de les seves produccions, amb la col·laboració artística d'Araceli Ratero (cantatriu), Josep Aimeric (pianista), Conxet Ybran, Ofèlia Vicenc, Marià Calles, Joan Baptista, Josep Pérez i Emili Peradelta (rapsodes).

Per a contribuir a divulgar més aquest interessant acte, l'entrada serà lliure.

Incorporació dels minyons útils per a tot servei i dels aptes per a serveis auxiliars de les lleves del 1931 al 1936

Els minyons declarats útils per a tot servei en la revisió darrerament efectuada pel Tribunal Mèdic Militar de la Caixa de Reclutament núm. 26, pertanyents a les lleves del 1931 al 1936 inclusivament, s'incorporaran a la sudada Caixa (carrer del Parc, 2, entre-sol, Edifici de Dependències Militars), demà, dimarts, dia 21, a les nou del matí.

Els individus declarats aptes per a serveis auxiliars per l'esmentat Tribunal, de les mateixes lleves, també efectuaran llur incorporació el mateix dia, a partir de les dues de la tarda.

Els interessats són advertits que, als qui no es presentin, els seran aplicades les sancions adients.

Cartellera d'Espectacles

El Teatre

FUNCIÓ PER A AVUI, NIT, A LES 18, I DEMÀ, TARDÀ, A LES 3, I NIT, A LES 18.

APOL·LO. — Companyia de drames socials. Nit, i demà, tarda i nit. "No quilo ser madre".

BARCELONA. — Companyia de comèdia castellana. Nit, i demà, tarda i nit. "Que hi ha tennes, Benito".

COMIC. — Companyia de revistes. Nit, "Me ardezo a las ocho". Demà, tarda, "Las Invocables". Nit, "Me ardezo a las ocho".

ESPANYOL. — Companyia de vodevil. Nit, "La mala sombra". Demà, tarda, "El meu marit és del granu". Nit, "La meua dona, la teua i la de l'altre".

NOVETATS. — Companyia lírica catalana. Nit, "La boda del señor Bringas". Demà, tarda, "La tabernera del puerto". Nit, "Las rosas" i "Oligantes y cobardes".

NOU. — Companyia lírica catalana. Nit, "La festa de Sant Antón". Demà, tarda, "Molinos de Viento" i "Buhemios". Nit, "La patria china" i "Los corderos de la reina".

PRINCIPAL PALACE. — Companyia d'òperes. Nit, "El conde de Luxemburgo". Demà, tarda, "La casta Susana". Nit, "Don Quijote de la Mancha".

POLIDRAMA. — Companyia de drams catalans. Nit, i demà, tarda i nit, "Més enllà de l'amor".

ROMEA. — Companyia de comèdia castellana. Nit, "Duda y señora". Demà, tarda, "De muy buena familia". Nit, "Duda y señora".

VICTORIA. — Companyia lírica catalana. Nit, i demà, tarda, "Las corvajas" i "Los faroles". Nit, "Los gavilanes".

TIVOLI. — Companyia de revistes. Demà, tarda i nit, "Arte 1937".

VARIETATS

CIRC BARCELONÉS. — Cada dia, tarda i nit, grans programes de varietats.

NOTES. — Tots els teatres seran controlats per la C. N. T. Queda suprimida la revenda, la comptadora i la clau. Tots els teatres funcionen en règim socialista i, per aquest motiu, no es donen entrades de favor.

Normes que regiran des d'avui per al canvi de targes en els menjadors populars

S'adverteix a tots els companys que assisteixen als Menjadors Populars, que, a partir d'avui, dilluns, no es canviaran les targes que no portin el segell de l'Organització a la qual pertanyi l'interessat, i presentant, a més, el carnet del Sindicat respectiu.

CULTURA

UNIVERSITAT DE BARCELONA
Pompeu Fabra, president;

Josep Xirau, secretari

Restablert pels Govern de la República i de la Generalitat el règim autònom a la Universitat de Barcelona, el Patronat que ha de regir-la es reuñí amb l'objecte de tractar tots aquells assumptes que planteja la bona marxa del nostre primer centre docent. En aquesta reunió, els membres del Patronat raionaren en el seu càrrec de president, Pompeu Fabra, i designaren el doctor Josep Xirau per al càrrec de secretari. Possessionat del seu càrrec, el doctor Xirau va rebre la visita que, amb motiu d'expressar-li llur adhesió, li varen fer els funcionaris administratius i subalterns.

En el transcurso d'aquesta visita, molt cordial, es posà de manifest la increïble harmonia que existeix entre tot el personal universitari, sense excepció, i la decisió de tota de treballar amb el màxim d'entusiasme per a aconseguir posar la nostra Universitat en el lloc de privilegi que li correspon.

Inscripció de matrícula
Des del dia 23 dels corrents i durant quinze dies, restarà oberta la matrícula per a exàmens d'ingrés a la Universitat Autònoma de Barcelona. Les condicions per a efectuar la matrícula seran anunciades oportunament.

SEGON ENSENYAMENT
Resta oberta la matrícula a Granollers

A la Secretaria de l'Institut de Segon Ensenyament de Granollers ha restat oberta la matrícula oficial per al proper curs 1937-1938, la qual serà tancada el dia 30 del corrent.

Secretaria Unica de Segon Ensenyament
Des d'avui al dia 20 d'aquest mes, i de dos quarts de deu a dos quarts d'una, seran obertes a les oficines d'aquesta Secretaria (Plaça Universitària, cantonada Arbau), les sol·licituds de matrícula per als estudis de Batxillerat en ensenyament oficial del curs 1937 a 1938 (ordinària i gratuita). Els alumnes que hagin aprovat l'examen d'ingrés en anteriors convocatòries seran designats als Instituts que indiquin en el lloc més proper als seus domicilis, i els qui hagin estat alumnes oficials en el curs que s'acaba seran designats als mateixos centres als quals han concorregut, excepte casos excepcionals. Les sol·licituds hauran d'accompanyar-se de l'aval polític i sindical d'aquest al règim. Les sol·licituds i concessió de matrícules gratuïtes s'ajustaran a les mateixes normes establertes en convocatòries anteriors.

CLASSES I CURSOS A L'ASSOCIACIÓ DE COMPTABLES

Ha interessat han vivament els elements mercantils el programa de classes i cursos d'especialització que organitza l'Associació de Comptables, que organitza aquesta entitat s'ha vist obligada a establir, des d'ara, una limitació en el nombre d'inscrits. Per aquest motiu, es recomana als qui vulguin assistir a les classes de comptabilitat, idioma i càlcul mercantil, o als cursos d'homogenia, estadística, revisió de comptabilitat, organització d'empreses, dret fiscal i estudi de mercats, que passen a inscriure's urgentment a les oficines de l'Associació (Cassa Sala, 13, abans Dúe de la Victòria).

Joaquim Ascaso en llibertat

València, 20. — Ha estat posat en llibertat el qui fou president del Consell d'Aragó, Joaquim Ascaso. — Febrer.

Els infants bascos refugiats a Anglaterra necessiten llibres

Els infants del nobles germans bascos, dels valents lluitadors d'aquest poble que avui sofreix sota el jou del feixisme internacional, comencen a oblidar els horors que els seus ulls, fets per a gaudir de les belleses de la Natura, han hagut de contemplar en valtes de terror. Aquests infants que han trobat un refugi segur a l'altiva Anglaterra, on són objecte de totes les atencions, han trobat sota el cel grisenc de la Gran Bretanya el repòs de llurs nervis, i, si bé encara de tant en tant un calfred de terror els estreixe els petits coscos, les atencions, els jocs, la pau, els tornen a la vida.

Però aquests infants necessiten llibres. Llibres que els mantinguin viu el record de la pàtria, llibres de text que els donin oportunitat d'estudiar, llibres de contes que els facin viure fantasies, que els allunyin, en fi, de la dolorosa tragèdia de què han estat testimonis.

I aquests llibres, que a Anglaterra no hi són, aquests llibres que poden contribuir a fer la felicitat d'aquells infants, que pel sol fet d'ésser-ho mereixen totes les atencions, tots els sacrificis, hem d'ésser els catalans els qui els els hem de trametre, amb la qual cosa palearem una vegada més la solidaritat del poble de Catalunya vers els altres pobles d'Ibèria. I, especialment, vers el noble poble germà d'Euscadi. Hem d'ésser els catalans els qui trametem aquests llibres als infants bascos, perquè així aquests sabran per sempre més que els catalans som els seus germans.

I han d'ésser els infants de Catalunya, que de la guerra tenen una visió llunyan, els qui més han de contribuir a ajudar en aquesta tasca d'educació i d'ensenyament als infants bascos. I han d'ésser també els pares els qui contribueixin a aquesta obra, perquè ells, que tenen fills, saben del dolor que suposaria per als seus una situació com la d'aquells infants.

Ha d'ésser, en una paraula, Catalunya la que — sempre generosa — avançant-se al desig d'aquells infants, els porti llibres que els facin pensar en llur terra i els facin oblidar, a la vegada, la mosegada de la tragèdia.

El Comissariat de Propaganda de la Generalitat de Catalunya, fa un crida a tots els catalans perquè aportin, un cop més, el seu esforç en un impuls de generositat, per a fer més agradable la vida d'aquells infants que han sentit en la seva carn el dolor de la tragèdia que viu la nostra terra, de la qual es troben allunyats, i mancats també de l'escalaf de la llar.

A la Secretaria del Comissariat de Propaganda, Avinguda del 14 d'Abril, número 442 bis, es rebran els donatius.

Que cap català no hi manqui. Que cap català no deixi d'aportar la prova de la seva solidaritat amb els infants bascos.

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIO NACIONAL DEL TREBALL

REDACCIO. ADMINISTRACIO
I TALLERS:
Carrer Consell de Cent, número 202
Telèfons: Administració, 30293
Redacció 30327
Tallers 3257

ANY I Barcelona, dilluns, 20 de setembre del 1937 NUMERO 181

PERFELS

Una mesura de sentit comú

Trobem perfectament correcta la iniciativa del conseller de Provisions, Serra Pàmies, en reunir dissabte proppassat en el seu Departament els representants del Municipi i de les organitzacions sindicals i polítiques barcelonines per a coordinar una acció conjunta contra els especuladors.

Certament, Catalunya, i especialment Barcelona, les tres quartes parts, pel frau i l'especulació dels agiotistes, que, malauradament, també tenen carnet sindical. Manquen determinats articles de primera necessitat o n'hi ha poca existència, però si hom pogués treure d'entremig aquell que, sense costar-li cap esforç, n'heu un guany descarat, cinc o deu vegades superior al preu de taxa, creiem que la situació, d'angoixosa, esdevindria mitjanament passadora.

Cal remarcar que totes les esmentades representacions, a proposta del conseller de Provisions, convingueren d'organitzar una campanya decidida i enèrgica contra els especuladors i els acaparadors, i al mateix temps s'acordà establir un servei especial de recepció de denúncies a totes les Tinències d'Alcaldia de la nostra ciutat, que permetin la ràpida inspecció del cas denunciat i l'aplicació corresponent de la sanció que s'escaigüés. Com a proposta final, que va merèixer l'adhesió unànime de tots els reunits, es convingué dirigir-se al poble barceloní per a fer-li present la perfecta coincidència de totes les organitzacions antifeixistes en el pla general de persecució de tots els especuladors i els pertorbadors, promettent totes les organitzacions assistents a l'acte la més lleial col·laboració.

Però, no n'hi ha prou d'això. El mal és tan profund, té tant abast i afecta talment tots els estaments de la nostra vida social, que, per fer un assaig de remeiament, caldria procedir d'altra manera. I aquest procediment, que està als llavis vivants d'indignació dels treballadors, el marca el sentit comú.

"Mà de ferro a la rera guarda contra els especuladors". Aquesta és la nostra consigna del moment.

J. Anselmo

Les coses que passen en les ciutats ensoides

HISTORIA VULGAR D'UN PARTIT POLITIC

(Dedicat al Directori d'E. R. C.)

A hores d'ara, el conjunt esquerrista de l'alegre ciutat d'Íl ha tornat per la dignitat que amenaçava perdre's. Vol dir això...? Que l'element passiu de la localitat ha superat en rectitud de procedir els elements directores de la capital. L'orgull dels immarcescibles, dels imponderables, s'ha fet pois en considerar la sobtada visió d'una massa neutralista que ha convingut en la vâlva d'uns homes blasmatos injustament i als quals, en plena fam de justícia, un conjunt de personatges triats en el més gran i lluminós dels pobles de Catalunya neguen el pa i la sal.

Surtosament, l'acció vital del Poble ha impedit que la política de claveguera (de la qual ja foren víctimes, en certa ocasió, Riera i Casanoves) inundés de nou la comarca de nom eufòric i polinèsic. S'ha vist que quan els cap-pares dormen, l'esperit rebel i innovador dels Pobles vella perquè la son no ens abateixi a tots.

Què es volia, doncs? ¿Reviure el passat? Amb el mateix dret que els partidaris del retrocés volen ignorar l'existència d'una Revolució, els carlins i els catalanistes desenterrats pe l'amadèisme en la segona dècada del segle XX, podien exigir segurament el retorn del Sant Ofici. Si es ndra endarrera, totes les justificacions serveixen: el renaiement del monarquisme a càrrec dels "republikans", el relaxament de les multituds, la utilització dels cabals públics per a fins particulars, l'aplicació del boix com a motiu d'accontentament de bisbes, i, avall

va: tota aquella politiqueta de desprestigi que culminava, "per raons d'estratègia" (oh l'estratègia dels polítics de la ciutat d'Íl!), en l'adhesió total de l'Ajuntament amadeista al règim de força de Primo de Rivera, i en la transfiguració dels vells baluards de la República en indignes cantsaus d'Unió Patriòtica.

Digueu-me: ¿i què t'interessa a tu d'aquestes coses? ¿No ens has combatut sempre, no has viscut al marge del nostre moviment? I no podrà fer sinó donar-vos un "sí" com una casa. Però em serà plaent d'afegir-hi que en les antigues parets de la vella Unió Republicana vaig aprendre les primeres lliçons d'anarquisme. Recordeu aquell Vives intransigent, que tanta nosa us feia. Ell sap la gana que va passar quan el vàreu treure de casa vostra. Però l'home és vell i rapapeja; ara és dels vostres i ens posaria, als anarquistes, amb sal morra. Però jo sóc i he estat de les idees, i mai no he menyspreat, en un poble com el nostre, els escassíssims valors que han sortit a la llum del dia; la bestia negra era potentíssima, i, enfront d'ella, un company de lluita sempre ha estat un germà meu.

Però el que no es pot tolerar és que, en èpoques vitals com la que Espanya travessa, en l'època gestora de noves i atrevides concepcions, surtin a la superfície els fantasmots del passat i s'atreveixin a entrebancar l'obra dels treballadors de la Revolució, i corrompin (o tractin de fer-ho), per

segona vegada, una perspectiva que serà llibertària i essencialment federalista, o serà psuquista en el sentit pejoratiu que hi sabran donar els blanquers, els vete-i-fils i els escriptentets de trajectòria feixocista.

Sembla que no, i a l'Esguerra s'ha retrobat quan ha comprès que, per a salvar uns sabutots que no valen la pena, es volia tallar braços i cap. La bona fe ha posat vista i s'ha decidit per una xicoteta als quals un directori havia fet agafar coratge, després d'haver-ne fet agafar ells al feixisme. ¿Canviar la tòica? Veurem.

Veurem, o veuran ells, els cap-pares, com, pensant escapar-se de la F. A. I., cauran de pie a la ratiera que algú els té preparada. En aquesta ocasió, l'amadèisme hi juga un paper secundari. Com a instrument disgregador, podrà ésser utilitzable, però a l'hora del banquet, l'arròs serà per a uns altres.

Segueu, segueu el blat dels altres...

J. FERRER.

Roba al vent

A dir la veritat, les banderes ens agraden pel que tenen de gràcia artística (nota ondulada clavada al cim d'una pedrera o al punt neuràlgic d'una multitud quadrícula), i no per la valor simbòlica que hom els ha volgut donar. Aquells draps que han servit tantes vegades per a justificar les injustificables carnisseries que tostemps han provocat els tirans de tots els pobles... vaja, que ni als museus no els podem veure amb ulls agradosos.

Però, ara tenim les nostres, de banderes. La vermella i negra, és clar, ens resulta la més simpàtica perquè és la pròpia. Però, al! Si darrera el drap dels dos colors tan ben combinats no hagués seguit aquella legió d'homes fermament idealistes, el pobre símbol fet de matèries fibroses hauria jugat un trist paper. Les convencions poden, en el nostre moviment, servir de bandera; les idees bullen dins l'entranya de la nostra gent, de tal guisa, que les teles encisadores tenen un no sé què d'estranyesa entre nosaltres. Abans, quan cantàvem el més vell dels nostres himnes, el que ens hi sobrava era allò del "rojó pendón". I és que el penó el portàvem—com ara—fícat al cervell a força d'assemblar-nos les ensenyances dels nostres teòrics i d'enrobustir i estimar les creences adoptades en el doble exercici de la discussió i de la lluita.

Si volem ésser sincers, els colors vermell i negre se'ns han fet simpàtics perquè llur contrastació resulta altament estètica i crida l'atenció del vianant, fins ara indiferent, que seueix, seguex atret per una cosa o altra... Però mal de la vida no calguem en l'absurd d'abandonar el nou vintut en la seva posició contemplativa, puix que és sabut que el sol és un gran ironista i li agrada deixar blanc allò que ahir apareixia negre... Caldria en tot moment no perdre de vista aquesta mena d'estetes i fer-los comprendre la bellesa i la flaire humaníssima que flueix de l'ideal anarquista.

I quan el sol ens hagi descolorit la bandera, que el circumstant somrigui com volent dir: "I a mi què em fa, si els colors ja els porte dintre!"

(Segueix a la pàgina 6)

Diu David Lewinson:

«Odio la guerra, però crec en la guerra contra el feixisme opressor de la Llibertat i de la Democràcia»
«Espanya té un gran amic en Roosevelt»

València, 20. — Es troba en aquesta població el cèlebre advocat nord-americà David Lewinson, defensor de Dimitrov i Popov en el procés del Reichstag; de Maties Rakosi, a Hongria, i de Harry Berger i Prestes, a Rio de Janeiro. Recentment, a Nova Mèxic, en anar a defensar uns minaires, fou objecte d'un atemptat per part dels a les ordres dels propietaris de les mines.

Lewinson ha manifestat a un periodista, entre altres coses, el següent:

"Sempre he estat un pacifista. Odio la guerra, i n'és una mostra la campanya de juny a agost del 1917 que vaig ver defensant els que aleshores no volien anar a la guerra, però davant la invasió feixista de què és objecte Espanya, erec en la guerra contra el feixisme opressor de la Llibertat i de la Democràcia, en la guerra fins a l'extremí de l'imperialisme reaccionari. El meu desig més gran és ésser útil a la causa espanyola. No pertanyo a cap partit; no sóc sinó un democrata i amic de la llibertat dels drets dels pobles i de la veritable justícia. Estic al costat de la causa de la Democràcia mundial. Estic enfront del feixisme que, com pe a totes les consciències lliures, és l'assot de la Humanitat."

Referint-se al seu país, s'expressa així:

"Els Estats Units són un gran poble jove, que no té la tara de les tradicions que pesa, per exemple, sobre Anglaterra. Sobre els Estats Units no gravita altre problema que el de participar constantment en les conquestes de la democràcia a tot el Món. Espanya té un gran amic en Roosevelt, qui, juntament amb el poble nord-americà, faran tot el possible per a la causa d'Espanya. Pel seu

pes ha caigut la falsa llegenda roja, que tan hàbilment es va difondre per Amèrica. En el poc temps que porto a Espanya he recollit les impressions suficients per a dir que estic vivament afectat de l'esperit i de l'ambient d'alta moral que caracteritza el poble espanyol. Amb aquest esperit, un poble no pot ésser derrotat. El meu desig més gran, que és el que sentiran tots els qui hi arribin sen-

tiní, honradament i sincerament la llibertat i la justícia, és el de compartir de seguida els vostres perills, els vostres sacrificis, àdhuc el vostre combat. Vull parlar per ràdio a tot el Món, i, principalment, a Amèrica, on estaran esperant sentir-me els meus compatriotes, els quals estan desitjosos de veure el triomf de la vostra causa." — Febus.

ACTE D'HOMENATGE A LA U. R. S. S.

«La U. R. S. S. no vol la guerra, però desitja el triomf del dret i de la justícia»

Organitzat d'acord amb els Amics de la Unió Soviètica i representacions de totes les entitats antifeixistes, tingué lloc ahir, al Casal Hans Beimler, de la barriada d'Horta, un acte d'homenatge a la U. R. S. S., amb motiu del XX aniversari de la Revolució soviètica.

Obri l'acte el company Xifré, qui després d'explicar la importància de l'acte, cedí la paraula al company Jesús Bautista, el qual parlà en representació de la U. G. T. i del Partit

Socialista Unificat. Explicà la tasca que porten a cap els Amics de la Unió Soviètica i es referí a l'"stajonovisme" com a mitjà d'assolir la victòria, treballant cada dia més i millor.

Antoni Soriano portà la representació del Front de la Joventut, i exposà el programa de les joventuts antifeixistes que volen unir-se per a assolir la victòria i poder, com a la U. R. S. S., aconseguir la situació de prestigi i de dignitat de la joventut. Avui els joves, digué, ja han forjat la unió; cal, però,

que els partits polítics i les organitzacions sindicals tinguin cura de la joventut i li donin la importància que es mereix, puix que és ella la que lluita al front i allà no es pregunten els joves si són d'una o altra organització, són únicament antifeixistes.

Marià López, en representació de la C. N. T. i la F. A. I., de la barriada d'Horta, digué que el 19 de juliol es realitzà la unitat antifeixista, i per

R.